

Den Europæiske Unions Tidende

L 105

Dansk udgave

Retsforskrifter

49. årgang

13. april 2006

Indhold	I	Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk	
	★	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks)	1
	★	Rådets forordning (EF) nr. 563/2006 af 13. marts 2006 om indgåelse af en partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Salomonøerne om fiskeri ud for Salomonøerne	33
		Partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Salomonøerne om fiskeri ud for Salomonøerne	34
	★	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15. marts 2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF	54
	II	Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk	
		
		Berigtigelser	
	★	Berigtigelse til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2028/2004 af 16. november 2004 om ændring af forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EUT L 352 af 27.11.2004)	64
	★	Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/35/EF af 7. september 2005 om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser (EUT L 255 af 30.9.2005)	65

Pris: 18 EUR

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 562/2006**af 15. marts 2006****om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage
(Schengen-grænsekodeks)**EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske
Fællesskab, særlig artikel 62, nr. 1) og nr. 2), litra a),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Vedtagelsen af foranstaltninger i medfør af traktatens artikel 62, nr. 1), for at sikre, at der ikke foretages grænsekontrol af personer, der passerer de indre grænser, er en del af EU's målsætning, efter traktatens artikel 14, om oprettelse af et område uden indre grænser med fri bevægelighed for personer.

(2) I overensstemmelse med traktatens artikel 61 bør indførelsen af et område, hvor personer kan bevæge sig frit, understøttes af andre foranstaltninger. En fælles politik for passage af de ydre grænser, jf. traktatens artikel 62, nr. 2), er en sådan foranstaltning.

(3) Ved indførelse af fælles foranstaltninger for personers passage af de indre grænser samt grænsekontrol ved de ydre grænser bør der tages højde for de Schengen-regler, der er integreret i Den Europæiske Unions regelsæt, især de relevante bestemmelser i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser ⁽²⁾ samt Den Fælles Håndbog ⁽³⁾.

(4) Hvad angår grænsekontrollen ved de ydre grænser, er indførelsen af et »fælles lovgivningskorpus«, bl.a. via en konsolidering og videreudvikling af de eksisterende regler på området, et af hovedelementerne i den fælles politik for forvaltning af de ydre grænser, således som defineret i Kommissionens meddelelse af 7. maj 2002 »På vej mod en integreret forvaltning af de ydre grænser for medlemsstaterne af Den Europæiske Union«. Denne målsætning indgår i »planen for forvaltning af de ydre grænser for medlemsstaterne af Den Europæiske Union«, som Rådet godkendte den 13. juni 2002, og som Det Europæiske Råd i Sevilla den 21. og 22. juni 2002 og Det Europæiske Råd i Thessaloniki den 19. og 20. juni 2003 bakkede op om.

(5) Fastsættelse af fælles regler for personers grænsepassage stiller ikke spørgsmålstegn ved og berører ikke den ret til fri bevægelighed, som tilkommer unionsborgere og deres familiemedlemmer samt tredjelandsstatsborgere og deres familiemedlemmer, der i henhold til aftaler mellem Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og de pågældende tredjelande på den anden side nyder godt af en ret til fri bevægelighed svarende til unionsborgernes.

(6) Grænsekontrol er ikke kun i de medlemsstaters interesse, ved hvis ydre grænse kontrollen foretages, men i alle de medlemsstaters interesse, der har ophævet grænsekontrollen ved deres indre grænser. Grænsekontrollen bør bidrage til at bekæmpe ulovlig indvandring og menneskehandel og forebygge enhver trussel mod medlemsstaternes indre sikkerhed, offentlige orden, offentlige sundhed og internationale forbindelser.

(7) Ind- og udrejsekontrol bør foregå på en sådan måde, at den menneskelige værdighed respekteres fuldt ud. Grænsekontrol bør udføres professionelt og respektfuldt og bør stå i rimeligt forhold til de forfulgte mål.

(8) Grænsekontrol omfatter ikke kun ind- og udrejsekontrol af personer ved grænseovergangsstederne og overvågning mellem disse grænseovergangssteder, men også analyse af mulige risici for den indre sikkerhed og analyse af de trusler, der kan påvirke sikkerheden ved de ydre grænser. Det er derfor nødvendigt at opstille betingelser, kriterier og retningslinjer for ind- og udrejsekontrollen ved grænseovergangsstederne og for overvågningen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 23.6.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 21.2.2006.

⁽²⁾ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1160/2005 (EUT L 191 af 22.7.2005, s. 18).

⁽³⁾ EFT C 313 af 16.12.2002, s. 97. Senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2133/2004 (EUT L 369 af 16.12.2004, s. 5).

- (9) Der bør åbnes mulighed for at lempe ind- og udrejsekontrollen ved de ydre grænser i tilfælde af særlige og uforudselige omstændigheder for at undgå urimelig lang ventetid ved grænserne. Tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter skal fortsat systematisk stemples i tilfælde af en lempelse af ind- og udrejsekontrollen. Stempeling gør det muligt med sikkerhed at fastslå, hvor og hvornår grænsen blev passeret, men ikke om rejsedokumenterne i alle tilfælde er blevet underkastet de påkrævede kontrolforanstaltninger.
- (10) For at mindske ventetiden for personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten, bør der, så vidt forholdene tillader det, indrettes separate baner ved grænseovergangsstederne, der angives med oplysninger, der skal være ens i alle medlemsstaterne. Der bør indrettes separate baner i internationale lufthavne. Hvis det skønnes hensigtsmæssigt, og de lokale forhold tillader det, bør medlemsstaterne overveje at indføre separate baner ved deres sø- og landgrænseovergangssteder.
- (11) Medlemsstaterne sikrer, at kontrolprocedurerne ved de ydre grænser ikke udgør en afgørende hindring for samhandelen og den sociale og kulturelle udveksling. Med henblik herpå bør de indsætte det nødvendige personale og de nødvendige ressourcer.
- (12) Medlemsstaterne udpeger den eller de nationale tjenester, som i henhold til den enkelte medlemsstats nationale ret udfører grænsekontrollopgaver. Hvis mere end én tjeneste er ansvarlig i en og samme medlemsstat, bør der være et tæt og løbende samarbejde mellem dem.
- (13) Det operative samarbejde og medlemsstaternes gensidige bistand med hensyn til grænsekontrol bør forvaltes og samordnes af Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser, der blev oprettet ved forordning (EF) nr. 2007/2004 ⁽¹⁾.
- (14) Denne forordning berører ikke ind- og udrejsekontrol, der foretages som led i udøvelse af politiets almindelige beføjelser, eller den sikkerhedskontrol af personer, der er identisk med den, der foretages i forbindelse med indenrigsflyvninger; ej heller medlemsstaternes muligheder for undtagelsesvis at foretage bagagekontrol i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 3925/91 af 19. december 1991 om afskaffelse af kontrol og formaliteter gældende for håndbagage og indtjekket bagage tilhørende personer, der foretager en flyvning inden for Fællesskabet, samt for bagage tilhørende personer, der foretager en overfart ad søvejen inden for Fællesskabet ⁽²⁾, eller national ret om pligt til at medbringe rejse- og identitetsdokumenter eller kravet om, at personer underretter myndighederne om deres tilstedeværelse på den pågældende medlemsstats område.
- (15) Medlemsstaterne bør også have mulighed for midlertidigt at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser, hvis der foreligger en alvorlig trussel mod deres offentlige orden eller indre sikkerhed. Der bør fastsættes betingelser og procedurer herfor for at sikre, at en sådan foranstaltning kun anvendes i undtagelsestilfælde, og at proportionalitetsprincippet overholdes. Omfang og varighed af grænsekontrol ved de indre grænser bør begrænses til det strengt nødvendige for at imødegå truslen.
- (16) I et område med fri bevægelighed for personer bør der kun undtagelsesvis genindføres grænsekontrol ved de indre grænser. Der bør ikke udføres grænsekontrol eller pålægges formaliteter, udelukkende fordi en sådan grænse passerer.
- (17) Der bør indføres en procedure, der giver Kommissionen mulighed for at tilpasse visse detaljerede praktiske regler for grænsekontrol. I sådanne tilfælde bør de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾.
- (18) Der bør endvidere indføres en procedure, der giver medlemsstaterne mulighed for at underrette Kommissionen om ændringer af andre detaljerede praktiske regler for grænsekontrol.
- (19) Da målene for denne forordning, nemlig indførelse af regler for personers grænsepassage, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne alene og derfor bedre kan opfyldes på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (20) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som er anerkendt i bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Den bør anvendes under overholdelse af medlemsstaternes forpligtelser vedrørende international beskyttelse og non-refoulement.
- (21) Uanset traktatens artikel 299 finder denne forordning ikke anvendelse på Den Franske Republiks og Kongeriget Nederlandenes ikke-europæiske områder. Forordningen berører ikke den særlige ordning for Ceuta og Melilla, således som fastsat i aftalen om Kongeriget Spaniens tiltrædelse af konventionen om gennemførelsen af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2007/2004 af 26.10.2004 om oprettelse af et europæiskagentur for forvaltning af det operative samarbejde ved EU-medlemsstaternes ydre grænser (EUT L 349 af 25.11.2004, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 374 af 31.12.1991, s. 4. Ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 69.

- (22) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter at der er truffet afgørelse om denne forordning til udbygning af Schengen-reglerne efter bestemmelserne i afsnit IV i tredje del af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 5 i protokollen om Danmarks stilling.
- (23) For Islands og Norges vedkommende er denne forordning et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengen-reglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne ⁽¹⁾, der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i Rådets afgørelse 1999/437/EF ⁽²⁾ om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale.
- (24) Der skal udarbejdes en ordning, som giver repræsentanter for Island og Norge mulighed for at deltage som associeret i arbejdet i de udvalg, der bistår Kommissionen ved udøvelsen af dens gennemførelsesbeføjelser. En sådan ordning er omhandlet i den brevveksling mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om de udvalg, der bistår Europa-Kommissionen i udøvelsen af dens beføjelser ⁽³⁾, der er knyttet som bilag til ovennævnte associeringsaftale.
- (25) For Schweiz' vedkommende er denne forordning et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengen-reglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, der falder ind under det område, der er nævnt i artikel 1, litra A, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 4, stk. 1, i Rådets afgørelse 2004/849/EF ⁽⁴⁾ og 2004/860/EF ⁽⁵⁾.
- (26) Der skal udarbejdes en ordning, som giver repræsentanter for Schweiz mulighed for at deltage som associeret i arbejdet i de udvalg, der bistår Kommissionen ved udøvelsen af dens gennemførelsesbeføjelser. En sådan ordning er omhandlet i den brevveksling mellem Fællesskabet og Schweiz, der er knyttet som bilag til ovennævnte associeringsaftale.
- (27) Denne forordning er et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengen-reglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne ⁽⁶⁾. Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (28) Denne forordning er et led i udviklingen af de bestemmelser i Schengen-reglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengen-reglerne ⁽⁷⁾. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (29) I denne forordning udgør artikel 1, første punktum, artikel 5, stk. 4, litra a), afsnit III, og de bestemmelser i afsnit II og tilknyttede bilag, der vedrører Schengen-informationssystemet (SIS), bestemmelser, der bygger på Schengen-reglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål og principper

Denne forordning indeholder bestemmelser med henblik på at sikre, at personer ikke kontrolleres ved passage af de indre grænser mellem Den Europæiske Unions medlemsstater.

Den fastsætter regler for udøvelse af grænsekontrol af personer, der passerer EU-medlemsstaternes ydre grænser.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »indre grænser«:
- a) medlemsstaternes fælles landgrænser, herunder flod- og søgrænser

⁽¹⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

⁽³⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 53.

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2004/849/EF af 25. oktober 2004 om undertegnelse, på Den Europæiske Unions vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne (EUT L 368 af 15.12.2004, s. 26).

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse 2004/860/EF af 25. oktober 2004 om undertegnelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne (EUT L 370 af 17.12.2004, s. 78).

⁽⁶⁾ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

⁽⁷⁾ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

- b) medlemsstaternes lufthavne for interne flyvninger
- c) medlemsstaternes søhavne og havne ved indre vandveje (floder og søer) for så vidt angår færgeruter
- 2) »ydre grænser«: medlemsstaternes landgrænser, herunder grænser ved indre vandveje (floder og søer), søgrænser samt lufthavne, søhavne og havne ved indre vandveje (floder og søer), for så vidt de ikke er indre grænser
- 3) »intern flyvning«: en flyvning, der udelukkende går til eller fra medlemsstaternes område uden mellemlanding på et tredjeland's område
- 4) »færgeruter«: færgeforbindelse mellem de samme to eller flere havne på medlemsstaternes område, der ikke anløber havne beliggende uden for medlemsstaternes område, og som indebærer transport af passagerer og køretøjer i henhold til en offentliggjort fartplan
- 5) »personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten«:
- a) unionsborgere efter traktatens artikel 17, stk. 1, samt tredjelandsstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, der udøver sin ret til fri bevægelighed, og på hvem Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område ⁽¹⁾ finder anvendelse
- b) tredjelandsstatsborgere og deres familiemedlemmer, uanset nationalitet, som i henhold til aftaler indgået mellem Fællesskabet og dets medlemsstater på den ene side og de pågældende tredjelande på den anden side har ret til fri bevægelighed svarende til unionsborgeres ret til fri bevægelighed
- 6) »tredjelandsstatsborger«: enhver person, der ikke er unionsborger i henhold til traktatens artikel 17, stk. 1, og som ikke er omfattet af nr. 5) i nærværende artikel
- 7) »personer, der er indberettet som uønsket«: tredjelandsstatsborgere, der er indberettet til Schengen-informationssystemet (SIS) efter artikel 96 i Schengen-konventionen og med henblik på at opfylde målene heri
- 8) »grænseovergangssted«: et af de kompetente myndigheder godkendt overgangssted for passage af de ydre grænser
- 9) »grænsekontrol«: den aktivitet, som i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning og med henblik på at opfylde målene heri foretages ved en grænse udelukkende på grund af den planlagte eller faktiske grænsepassage uagtet andre hensyn, og som omfatter ind- og udrejsekontrol og grænseovervågning
- 10) »ind- og udrejsekontrol«: kontrol ved grænseovergangsstederne for at sikre, at personer, herunder deres transportmidler og genstande i deres besiddelse, kan få lov til at rejse ind i eller ud af medlemsstaternes område
- 11) »grænseovervågning«: overvågning af grænserne på strækningerne mellem grænseovergangssteder og overvågning af grænseovergangssteder uden for den normale åbningstid for at forhindre personer i at omgå ind- og udrejsekontrollen
- 12) »efterfølgende kontrol« (second line check): en yderligere kontrol, der kan foretages på et særligt sted, som ligger i en vis afstand fra det sted, hvor den almindelige ind- og udrejsekontrol finder sted (first line)
- 13) »grænsevagt«: embedsmand, der i henhold til national ret er stationeret enten ved et grænseovergangssted eller ved en grænse eller i umiddelbar nærhed heraf, og som i henhold til denne forordning og national ret udfører grænsekontrolopgaver
- 14) »transportvirksomhed«: en fysisk eller juridisk person, hvis erhverv er at udføre personbefordring
- 15) »opholdstilladelse«:
- a) alle opholdstilladelser, der udstedes af medlemsstaterne i henhold til den ensartede udformning, som er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 1030/2002 af 13. juni 2002 om ensartet udformning af opholdstilladelser til tredjelandsstatsborgere ⁽²⁾
- b) alle andre dokumenter, der udstedes af en medlemsstat til tredjelandsstatsborgere, og som giver opholdsret eller tilbagerejsetilladelse til den pågældende medlemsstats område, undtagen midlertidige tilladelser, der udstedes, mens en første ansøgning om opholdstilladelse, jf. litra a), eller en ansøgning om asyl behandles
- 16) »krydstogtskib«: et skib, der følger en given rute efter et forudbestemt program, der omfatter et program med turistaktiviteter i de forskellige havne, og som sædvanligvis hverken optager eller afsætter passagerer i løbet af rejsen
- 17) »lystsejlad«: anvendelse af lystfartøjer til sports- eller turistsejlad
- 18) »kystfiskeri«: fiskeri ved hjælp af skibe, der hver dag eller inden for 36 timer går i havn på en medlemsstats område uden at anløbe en havn i et tredjeland.

⁽¹⁾ EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77.

⁽²⁾ EFT L 157 af 15.6.2002, s. 1.

- 19) »trussel mod den offentlige sundhed«: sygdomme, der er potentielt epidemiske ifølge Verdenssundhedsorganisationens internationale sundhedsregulativ, samt andre smitsomme infektionssygdomme eller parasitære sygdomme, for så vidt medlemsstaterne har truffet beskyttelsesforanstaltninger mod dem for deres egne statsborgere.

Artikel 3

Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på alle personer, der passer medlemsstaternes indre eller ydre grænser, med forbehold af:

- rettigheder, der tilkommer personer som har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten
- rettigheder, der tilkommer flygtninge og personer, som ansøger om international beskyttelse, navnlig hvad angår principet om non-refoulement.

AFSNIT II

DE YDRE GRÆNSER

KAPITEL I

Passage af de ydre grænser og indrejsebetingelser

Artikel 4

Passage af de ydre grænser

1. Passage af de ydre grænser kan kun ske ved grænseovergangsstederne og inden for åbningstiden. Åbningstiderne angives klart ved grænseovergangssteder, der ikke er åbne døgnet rundt.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen listen over deres grænseovergangssteder, jf. artikel 34.

2. Uanset stk. 1 kan der indføres undtagelser fra forpligtelsen til kun at passere de ydre grænser ved grænseovergangsstederne og inden for den normale åbningstid:

- for så vidt angår lystsejladts eller kystfiskeri
- for sømænd, der går i land for at opholde sig i den havn, som deres skib anløber, eller i tilgrænsende kommuner
- for personer eller grupper af personer, hvis det er nødvendigt af særlige grunde, og forudsat at de er i besiddelse af de tilladelser, der er nødvendige ifølge den nationale ret, og det ikke forstyrrer medlemsstaternes offentlige orden og indre sikkerhed.
- for personer eller grupper af personer, der befinder sig i en uforudset nødsituation.

3. Medlemsstaterne skal, uden at det berører undtagelserne i stk. 2 eller deres forpligtelser med hensyn til international beskyttelse, indføre sanktioner i overensstemmelse med deres nationale lovgivning i tilfælde af ulovlig passage af de ydre grænser uden for grænseovergangsstederne og de normale åbningstider. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Artikel 5

Indrejsebetingelser for tredjelandsstatsborgere

1. For ophold i op til tre måneder pr. seks måneders periode skal tredjelandsstatsborgere opfylde følgende indrejsebetingelser:

- De skal være i besiddelse af et gyldigt rejsedokument eller dokumenter, der tillader grænsepassage.
- De skal være i besiddelse af gyldigt visum, hvis dette kræves i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav⁽¹⁾, undtagen hvis de har en gyldig opholdstilladelse.
- De skal dokumentere formålet med og vilkårene for det påtænkte ophold og have de fornødne subsistensmidler, såvel i den påtænkte opholdsperiode som til hjemrejsen til hjemlandet eller gennemrejse til et tredjeland, hvor de er sikret indrejse, eller være i stand til at skaffe sig disse midler på lovlig vis.
- De må ikke være indberettet i SIS som uønskede.
- De må ikke betragtes som en trussel mod medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed, offentlig sundhed eller internationale forbindelser og må navnlig ikke på dette grundlag være indberettet som uønskede i medlemsstaternes nationale databaser.

2. I bilag I findes en ikke-udtømmende liste over den dokumentation, som grænsevagterne kan afkræve tredjelandsstatsborgeren for at kontrollere, at betingelserne i stk. 1, litra c), er opfyldt.

3. Vurderingen af subsistensmidler foretages på grundlag af varigheden af og formålet med opholdet og under henvisning til de gennemsnitlige priser i den eller de pågældende medlemsstater for billig indkvartering og forplejning, ganget med det antal dage, som opholdet varer.

⁽¹⁾ EFT L 81 af 21.3.2001, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 851/2005 (EUT L 141 af 4.6.2005, s. 3).

De vejledende beløb, som medlemsstaterne fastsætter, meddeles Kommissionen, jf. artikel 34.

Kontrollen af, om der er tale om tilstrækkelige subsistensmidler, kan baseres f.eks. på kontanter, rejsechecks og kreditkort i tredjelandstatsborgerens besiddelse. Hvis medlemsstaternes nationale ret giver mulighed for erklæringer vedrørende sponsorering, kan sådanne erklæringer også udgøre bevis for tilstrækkelige subsistensmidler; det samme gælder garantierklæringer fra en vært som defineret i national ret, hvis tredjelandstatsborgeren bor hos en sådan.

4. Uanset stk. 1,
- a) skal en tredjelandstatsborger, der ikke opfylder samtlige betingelser i stk. 1, men som er i besiddelse af en opholdstilladelse eller et returvisum udstedt af en medlemsstat eller om nødvendigt begge dokumenter, have tilladelse til indrejse på de øvrige medlemsstaters område med henblik på gennemrejse, således at vedkommende kan nå frem til den medlemsstat, der har udstedt opholdstilladelsen eller returvisummet, medmindre den pågældende er opført på den nationale liste over indberetninger i den medlemsstat, hvis ydre grænser den pågældende ønsker at passere, og indberetningen er ledsaget af en instruks om at nægte indrejse eller gennemrejse
- b) kan en tredjelandstatsborger, der opfylder betingelserne i stk. 1, undtagen litra b), og som møder op ved grænsen, få tilladelse til indrejse i medlemsstaternes områder, hvis der udstedes et visum ved grænsen i overensstemmelse med Rådets forordning (EF) nr. 415/2003 af 27. februar 2003 om udstedelse af visum ved grænsen, herunder udstedelse af visum til søfolk i transit ⁽¹⁾.
- Der føres en liste over visa, der udstedes ved grænsen.
- Hvis det ikke er muligt at anbringe et visum i dokumentet, skal det undtagelsesvis påføres et separat ark, der indsættes i dokumentet. I så fald anvendes det ensartet udformede ark til påføring af visum, jf. Rådets forordning (EF) nr. 333/2002 af 18. februar 2002 om ensartet udformning af ark til påføring af visum udstedt af medlemsstater til personer, hvis rejsedokumenter ikke anerkendes af den medlemsstat, der udarbejder det pågældende ark ⁽²⁾
- c) kan tredjelandstatsborgere, der ikke opfylder en eller flere af betingelserne i stk. 1, få tilladelse af en medlemsstat til indrejse på dens område af humanitære grunde eller af hensyn til nationale interesser eller internationale forpligtelser. Hvis en tredjelandstatsborger er indberettet i SIS, jf. stk. 1, litra d), underretter den medlemsstat, der tillader vedkommende at indrejse på sit område, de øvrige medlemsstater herom.

⁽¹⁾ EUT L 64 af 7.3.2003, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 53 af 23.2.2002, s. 4.

KAPITEL II

Kontrol ved de ydre grænser og nægtelse af indrejse

Artikel 6

Ind- og udrejsekontrol

1. Grænsevagterne skal under udførelsen af deres opgaver fuldt ud respektere den menneskelige værdighed.

De foranstaltninger, der træffes under udførelsen af opgaverne, skal stå i rimeligt forhold til foranstaltningernes mål.

2. Grænsevagterne må ikke under udførelsen af ind- og udrejsekontrol af personer udøve forskelsbehandling, der er baseret på køn, racemæssig eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering.

Artikel 7

Ind- og udrejsekontrol af personer

1. Grænsetrafikken ved de ydre grænser kontrolleres af grænsevagter. Ind- og udrejsekontrollen foretages efter bestemmelserne i dette kapitel.

Kontrollen kan også omfatte transportmidler og genstande, som de personer, der passerer grænsen, er i besiddelse af. Den pågældende medlemsstats nationale ret finder anvendelse ved kropsvisitering og anden gennemsøgning.

2. Alle skal underkastes en minimumsind- og udrejsekontrol, der gør det muligt at fastslå deres identitet på grundlag af forelagte eller foreviste rejsedokumenter. En sådan minimumskontrol består af en enkel og hurtig kontrol, om nødvendigt ved hjælp af tekniske hjælpemidler og ved at søge efter oplysninger, der udelukkende vedrører stjalne, ulovligt handlede, mistede eller ugyldiggjorte dokumenter, i de relevante databaser, af gyldigheden af de dokumenter, som giver den retmæssige indehaver ret til at passere grænsen, og af, om der foreligger tegn på falsk eller forfalskning.

Som hovedregel finder den i første afsnit omhandlede minimumskontrol anvendelse på personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten.

Grænsevagterne kan imidlertid på ikke-systematisk grundlag i forbindelse med minimumskontrollen af personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten, søge i nationale og europæiske databaser for at sikre sig, at personen ikke udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel for medlemsstaternes indre sikkerhed, offentlige orden eller internationale forbindelser eller en trussel mod den offentlige sundhed.

Når det drejer sig om personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten, må resultatet af en sådan søgning ikke anfægte deres ret til indrejse på den pågældende medlemsstats område, jf. direktiv 2004/38/EF.

3. Tredjelandstatsborgere skal underkastes en indgående ind- og udrejsekontrol.
- a) Den indgående indrejsekontrol skal omfatte kontrol af indrejsebetingelser ifølge artikel 5, stk. 1, samt eventuelt af opholds- og arbejdstilladelser. Heri skal indgå en grundlig undersøgelse af følgende:
- i) om den pågældende tredjelandstatsborger er i besiddelse af et gyldigt dokument til grænsepassage, der ikke er udløbet, og at dokumentet i givet fald er ledsaget af det påkrævede visum eller den påkrævede opholdstilladelse
 - ii) om dokumentet efter omhyggelig undersøgelse viser tegn på falsk eller forfalskning
 - iii) ind- og udrejsestemplerne i den pågældende tredjelandstatsborgers rejsedokument, for ved at sammenholde ind- og udrejседatoerne at kontrollere, at vedkommende ikke allerede har overskredet den maksimale varighed af det tilladte ophold på medlemsstaternes område
 - iv) hvor den pågældende tredjelandstatsborger er udrejst fra, og hvor han rejser hen, samt af det påtænkte opholds formål og, om nødvendigt, kontrol af dokumentationen herfor
 - v) om den pågældende tredjelandstatsborger har tilstrækkelige subsistensmidler til det påtænkte opholds varighed og formål, til hjemrejsen eller til gennemrejsen til et tredjeland, hvor han/hun er sikret indrejse, eller om vedkommende er i stand til at skaffe disse midler på lovlig vis
 - vi) om den pågældende tredjelandstatsborger, hans/hendes transportmiddel og de genstande, som han/hun medbringer, udgør en trussel mod medlemsstaternes offentlige orden, nationale sikkerhed, offentlige sundhed eller internationale forbindelser. Denne kontrol omfatter bl.a. direkte søgning i de indberettede oplysninger om personer og om nødvendigt genstande i SIS og i de nationale databaser, og de foranstaltninger, der eventuelt skal træffes som resultat af en indberetning.
- b) Den indgående udrejsekontrol skal omfatte:
- i) kontrol af, at den pågældende tredjelandstatsborger er i besiddelse af et gyldigt dokument til grænsepassage
 - ii) kontrol af, om dokumentet viser tegn på falsk eller forfalskning
 - iii) så vidt muligt kontrol af, at den pågældende tredjelandstatsborger ikke betragtes som en trussel mod medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed eller internationale forbindelser.
- c) Ud over den i litra b) omhandlede kontrol kan den indgående udrejsekontrol endvidere omfatte:
- i) kontrol af, at den pågældende er i besiddelse af gyldigt visum, hvis dette kræves i henhold til forordning (EF) nr. 539/2001, undtagen hvis han/hun har en gyldig opholdstilladelse
 - ii) kontrol af, at den pågældende ikke har overskredet den maksimale varighed af det tilladte ophold på medlemsstaternes område
 - iii) kontrol af indberetninger af personer og genstande i SIS og i de nationale databaser.
4. Hvis der findes faciliteter til det, og hvis den pågældende tredjelandstatsborger anmoder om det, skal en sådan indgående kontrol foretages på et ikke-offentligt område.
5. Tredjelandstatsborgere, der underkastes en indgående efterfølgende kontrol, skal oplyses om formålet med og proceduren for en sådan kontrol.
- Disse oplysninger skal foreligge på alle de officielle EU-sprog og på det eller de sprog, der tales i det eller de lande, der grænser op til den pågældende medlemsstat, og det skal fremgå heraf, at tredjelandstatsborgeren kan anmode om navn og tjenesteidentifikationsnummer på de grænsevagter, der foretager den indgående efterfølgende kontrol, samt om navnet på grænseovergangsstedet og den dato, hvor grænsepassagen fandt sted.
6. Kontrol af en person, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten, foretages i henhold til direktiv 2004/38/EF.
7. De nærmere bestemmelser vedrørende de oplysninger, der skal registreres, er fastsat i bilag II.

Artikel 8

Lempelse af ind- og udrejsekontrollen

1. Ind- og udrejsekontrollen ved de ydre grænser kan lempes under særlige og uforudsete omstændigheder. Sådanne særlige og uforudsete omstændigheder foreligger, når uforudselige begivenheder medfører en tæt rejsetrafik, der gør ventetiderne ved grænseovergangsstedet urimeligt lange, samtidig med at alle ressourcer med hensyn til personale, midler og organisation er opbrugt.

2. Når ind- og udrejsekontrollen lempes i overensstemmelse med stk. 1, er indrejsekontrollen principielt vigtigere end udrejsekontrollen.

Afgørelser om lempelse af kontrollen træffes af den overordnede grænsevagt på det pågældende grænseovergangssted.

En lempelse af kontrollen skal være midlertidig, være tilpasset omstændighederne og iværksættes gradvis.

3. Selv i tilfælde af lempelse af ind- og udrejsekontrollen skal grænsevagten stemple tredjelandsstatsborgeres rejsedokumenter både ved ind- og udrejse, jf. artikel 10.

4. Hver enkelt medlemsstat fremsender en gang om året en rapport om anvendelsen af denne artikel til Europa-Parlamentet og Kommissionen.

Artikel 9

Separate baner samt skiltning

1. Medlemsstaterne opretter separate baner, navnlig ved grænseovergangssteder i lufthavne, for at kunne udføre ind- og udrejsekontrol af personer, jf. artikel 7. Disse særlige baner angives ved hjælp af skilte med de oplysninger, der er omhandlet i bilag III.

Medlemsstaterne kan indrette separate baner ved deres sø- og landgrænseovergangssteder og ved grænserne mellem medlemsstater, der ikke anvender artikel 20 ved deres fælles grænser. Der skal anvendes skilte med de oplysninger, der er omhandlet i bilag III, hvis medlemsstaterne indretter separate baner ved disse grænser.

Medlemsstaterne sikrer, at sådanne baner er tydeligt skiltet, også når reglerne for benyttelsen af de forskellige baner suspenderes i henhold til stk. 4 for at sikre, at flest mulige personer kan passere grænsen.

2. a) Personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten kan benytte de baner, der er angivet med skiltet i bilag III, del A. De kan også benytte de baner, der er angivet med skiltet i bilag III, del B.

b) Alle andre personer skal benytte de baner, der er angivet med skiltet i bilag III, del B.

Oplysningerne på de i litra a) og b) nævnte skilte kan anføres på det/de sprog, som hver medlemsstat finder relevant.

3. Ved sø- og landgrænseovergangssteder kan medlemsstaterne adskille biltrafikken i forskellige baner til henholdsvis lette og tunge køretøjer og busser ved at bruge den i bilag III, del C, viste skiltning.

Medlemsstaterne kan variere oplysningerne på disse skilte, hvor det er hensigtsmæssigt som følge af lokale forhold.

4. I tilfælde af et midlertidigt trafikpres ved et givet grænseovergangssted kan de kompetente myndigheder suspendere reglerne for benyttelsen af de forskellige baner, så længe det er nødvendigt for at afvikle dette trafikpres.

5. Tilpasningen af de eksisterende skilte til kravene i stk. 1, 2 og 3 skal være tilendebragt inden den 31. maj 2009. Hvis medlemsstaterne udskifter de eksisterende skilte eller opsætter nye inden den dato, skal skiltene indeholde de oplysninger, der er fastsat i de nævnte stykker.

Artikel 10

Stempling af tredjelandsstatsborgeres rejsedokumenter

1. Tredjelandsstatsborgeres rejsedokumenter skal systematisk stemples ved ind- og udrejse. Der anbringes især ind- eller udrejsestempel på:

- dokumenter forsynet med et gyldigt visum, der giver tredjelandsstatsborgere mulighed for grænsepassage
- dokumenter, der giver tredjelandsstatsborgere, der ved grænsen har fået udstedt visum af en medlemsstat, mulighed for grænsepassage
- dokumenter, der giver tredjelandsstatsborgere, der ikke er visumpligtige, mulighed for grænsepassage.

2. Rejsedokumenter tilhørende tredjelandsstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger, jf. direktiv 2004/38/EF, men som ikke foreviser opholdskort som omhandlet i artikel 10 i nævnte direktiv, stemples ved ind- eller udrejse.

Rejsedokumenter tilhørende tredjelandsstatsborgere, der er familiemedlemmer til tredjelandsstatsborgere, der har ret til fri bevægelighed i henhold til fællesskabsretten, men som ikke foreviser opholdskort som omhandlet i artikel 10 i direktiv 2004/38/EF, stemples ved ind- eller udrejse.

3. Der anbringes intet ind- eller udrejsestempel på:

- rejsedokumenter tilhørende statschefer og højtstående personer, hvis ankomst forinden er blevet officielt meddelt via de diplomatiske kanaler
- pilotcertifikater eller flybesætningsbeviser
- rejsedokumenter tilhørende søfolk, der kun opholder sig på en medlemsstats område under skibets ophold i anløbshavnen
- rejsedokumenter tilhørende besætningsmedlemmer og passagerer på krydstogtskibe, der ikke skal underkastes ind- og udrejsekontrol i henhold til punkt 3.2.3 i bilag VI
- dokumenter, der giver statsborgere fra Andorra, Monaco og San Marino mulighed for grænsepassage.

Hvis en tredjelandstatsborger anmoder om det, kan det undtagesvis undlades at anbringe ind- eller udrejsestempel, såfremt anbringelsen heraf kan medføre betydelige vanskeligheder for den pågældende. I så tilfælde skal ind- eller udrejsen attesteres på et særskilt ark med angivelse af navn og pasnummer. Dette ark udleveres til tredjelandstatsborgeren.

4. De praktiske retningslinjer for stempeling findes i bilag IV.

5. Tredjelandstatsborgere skal så vidt muligt oplyses om, at grænsevagten er forpligtet til at stemple deres rejsedokumenter ved ind- og udrejse, også når kontrollen lempes i henhold til artikel 8.

6. Kommissionen aflægger inden udgangen af 2008 rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorledes bestemmelserne om stempeling af rejsedokumenter fungerer.

Artikel 11

Formodning for så vidt angår opfyldelse af betingelserne for opholdets varighed

1. Hvis en tredjelandstatsborgers rejsedokument ikke er forsynet med indrejsestempel, kan de kompetente nationale myndigheder have en formodning om, at indehaveren ikke eller ikke længere opfylder de regler for varighed af ophold, der gælder i den pågældende medlemsstat.

2. Formodningen i stk. 1 kan afkræftes ved, at tredjelandstatsborgeren fremlægger et hvilket som helst troværdigt bevismiddel, f.eks. transportbilletter eller bevis for tilstedeværelse uden for medlemsstaternes område, som viser, at den pågældende har overholdt reglerne for varigheden af et kortvarigt ophold.

I et sådant tilfælde:

- a) skal de kompetente myndigheder, hvis tredjelandstatsborgeren befinder sig på en medlemsstats område, der anvender Schengen-reglerne i fuldt omfang, i overensstemmelse med national ret og praksis i tredjelandstatsborgerens rejsedokument angive, hvor og hvornår vedkommende har passeret den ydre grænse i en af de medlemsstater, der anvender Schengen-reglerne i fuldt omfang
- b) skal de kompetente myndigheder, hvis tredjelandstatsborgeren befinder sig på en medlemsstats område, med hensyn til hvilken afgørelsen i artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003 endnu ikke er truffet, i overensstemmelse med national ret og praksis i tredjelandstatsborgerens rejsedokument angive, hvor og hvornår vedkommende har passeret denne medlemsstats ydre grænse.

Der kan ud over de angivelser, der er nævnt i litra a) og b), udleveres en formular svarende til den, der er gengivet i bilag VIII, til tredjelandstatsborgeren.

Medlemsstaterne skal oplyse hinanden, Kommissionen og Generalsekretariatet for Rådet om deres nationale praksis med hensyn til de angivelser, der er nævnt i denne artikel.

3. Hvis formodningen i stk. 1 ikke afkræftes, kan de kompetente myndigheder udvise tredjelandstatsborgeren fra de pågældende medlemsstaters område.

Artikel 12

Grænseovervågning

1. Hovedformålet med grænseovervågning er at forhindre ulovlig grænsepassage, bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet og træffe foranstaltninger mod personer, som har passeret grænsen ulovligt.

2. Grænsevagterne anvender stationære eller mobile enheder til grænseovervågning.

Overvågningen gennemføres på en sådan måde, at den forhindrer og afskrækker folk fra at omgå ind- og udrejsekontrollen ved grænseovergangsstederne.

3. Overvågningen mellem grænseovergangsstederne foretages af grænsevagter, hvis antal og metoder skal afpasses efter foreliggende eller forudsete risici og trusler. Der foretages hyppige og uventede ændringer i overvågningstidspunkterne, således at uautoriseret grænsepassage indebærer en permanent risiko for at blive afsløret.

4. Overvågningen foretages af stationære eller mobile enheder, der patruljerer eller posteres på strækninger, der er kendt for eller formodes at være følsomme, idet formålet med overvågningen er at pågribe personer, som passerer grænsen ulovligt. Overvågningen kan ligeledes foretages ved hjælp af tekniske, herunder elektroniske, midler.

5. Yderligere retningslinjer for overvågningen kan vedtages efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

Artikel 13

Nægtelse af indrejse

1. En tredjelandstatsborger, der ikke opfylder alle indrejsebetingelserne i artikel 5, stk. 1, og som ikke tilhører en af de personkategorier, der er nævnt i artikel 5, stk. 4, skal nægtes indrejse på medlemsstaternes områder. Dette berører ikke anvendelsen af særlige bestemmelser om retten til asyl, international beskyttelse eller udstedelse af visum til længerevarende ophold.

2. Indrejse kan kun nægtes ved en begrundet afgørelse med angivelse af de præcise grunde til nægtelsen. Afgørelsen træffes af en myndighed, der er bemyndiget hertil efter national ret. Den finder anvendelse umiddelbart.

Den begrundede afgørelse med angivelse af de præcise grunde til nægtelsen skal foreligge i form af en standardformular, jf. bilag V, del B, udfyldt af den myndighed, der efter national ret er bemyndiget til at nægte indrejse. Den udfyldte standardformular udleveres til den pågældende tredjelandsstatsborger, som anerkender modtagelsen af afgørelsen om nægtelse af indrejse ved hjælp af denne formular.

3. Personer, der er nægtet indrejse, har ret til at påklage afgørelsen. Klageproceduren følger national ret. Tredjelandsstatsborgeren skal ligeledes have en skriftlig oversigt over de kontaktpunkter, der kan oplyse om repræsentanter med kompetence til at handle i henhold til national ret på tredjelandsstatsborgerens vegne.

Indgivelse af en klage medfører ikke suspension af afgørelsen om nægtelse af indrejse.

Uden at det berører spørgsmålet om tilkendelse af kompensation i henhold til national ret har den pågældende tredjelandsstatsborger ret til af den medlemsstat, der har nægtet indrejse, at få foretaget en rettelse af det annullerede indrejsestempel samt af enhver anden form for overstregning eller tilføjelse, såfremt det i klageafgørelsen konkluderes, at afgørelsen om nægtelse af indrejse ikke var tilstrækkeligt underbygget.

4. Grænsevagterne sørger for, at en tredjelandsstatsborger, som er blevet nægtet indrejse, ikke indrejser på den pågældende medlemsstats område.

5. Medlemsstaterne indsamler statistik om antallet af personer, der er nægtet indrejse, grundene hertil, nationaliteten på de personer, der er nægtet indrejse, samt ved hvilken type grænse (land, luft, sø) de er blevet nægtet indrejse. Medlemsstaterne fremsender en gang om året disse statistikker til Kommissionen. Kommissionen offentliggør hvert andet år en samlet oversigt over de statistikker, der er indsendt af medlemsstaterne.

6. Detaljerede retningslinjer for nægtelse af indrejse findes i bilag V, del A.

KAPITEL III

Personale og ressourcer til grænsekontrol og samarbejde mellem medlemsstaterne

Artikel 14

Personale og ressourcer til grænsekontrol

Medlemsstaterne indsætter kvalificeret personale og tilstrækkelige ressourcer til at gennemføre grænsekontrol ved de ydre grænser i overensstemmelse med artikel 6-13, på en sådan måde, at der sikres en effektiv, grundig og ensartet kontrol ved deres ydre grænser.

Artikel 15

Gennemførelse af kontrolforanstaltninger

1. Grænsekontrol i overensstemmelse med artikel 6-13 udføres af grænsevagterne, i overensstemmelse med denne forordnings bestemmelser og national ret.

Ved varetagelsen af denne grænsekontrol forbliver de beføjelser til at indlede strafferetlig forfølgning, som tilkommer grænsevagterne i henhold til national ret, og som ikke er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, uændrede.

Medlemsstaterne sikrer, at grænsevagterne er specialiserede og passende uddannet. Medlemsstaterne opfordrer grænsevagterne til at lære fremmedsprog, navnlig de sprog, der er nødvendige for udførelsen af deres opgaver.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen listen over de nationale tjenester, der er ansvarlige for grænsekontrol ifølge de enkelte medlemsstaters nationale ret, i overensstemmelse med artikel 34.

3. For at sikre en effektiv grænsekontrol skal hver medlemsstat sørge for et tæt og løbende samarbejde mellem sine nationale tjenester med ansvar for grænsekontrol.

Artikel 16

Samarbejde mellem medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne yder hinanden gensidig bistand og sikrer et tæt og løbende samarbejde med henblik på en effektiv gennemførelse af grænsekontrol i overensstemmelse med artikel 6-15. De udveksler alle relevante oplysninger.

2. Medlemsstaternes operative samarbejde med hensyn til forvaltning af de ydre grænser samordnes af Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (i det følgende benævnt »agenturet«), oprettet ved forordning (EF) nr. 2007/2004.

3. Uden at det berører agenturets beføjelser kan medlemsstaterne fortsætte samarbejdet ved de ydre grænser på det operative plan med andre medlemsstater og/eller tredjelande, herunder udveksling af forbindelsesofficerer, hvis et sådant samarbejde supplerer agenturets virke.

Medlemsstaterne undlader enhver foranstaltning, der kan skade agenturets virke eller opfyldelsen af dets mål.

Medlemsstaterne underretter agenturet om det i første afsnit omhandlede operative samarbejde.

4. Medlemsstaterne varetager uddannelse i reglerne for grænsekontrol og i grundlæggende rettigheder. I den forbindelse tages der hensyn til de fælles uddannelsesstandarder, der udarbejdes og videreudvikles af agenturet.

Artikel 17

Fælles kontrol

1. Medlemsstater, der ikke anvender artikel 20 ved deres fælles landgrænser, kan, indtil den pågældende artikel træder i kraft, foretage fælles kontrol ved de fælles grænser, således at en person kun standses én gang med henblik på gennemførelse af ind- og udrejsekontrol, uden at det berører medlemsstaternes individuelle ansvar som følge af artikel 6-13.

Medlemsstaterne kan med henblik herpå indgå bilaterale aftaler.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om aftaler, der indgås efter stk. 1.

KAPITEL IV

Specifikke regler for ind- og udrejsekontrol

Artikel 18

Specifikke regler for de forskellige typer grænser og de forskellige transportmidler, der anvendes til at passere grænserne

De specifikke regler, der er fastsat i bilag VI, finder anvendelse på kontrol ved de forskellige typer grænser og af de forskellige transportmidler, der anvendes til at passere grænseovergangene.

Disse specifikke regler kan indeholde undtagelser fra artikel 5 og 7-13.

Artikel 19

Specifikke regler for ind- og udrejsekontrol af bestemte personkategorier

1. De specifikke regler, der er fastsat i bilag VII, finder anvendelse på kontrol af følgende kategorier af personer:

- a) statsoverhoveder og medlemmerne af deres delegation(er)
- b) flypiloter og andre besætningsmedlemmer
- c) sømænd
- d) indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenstepas samt medlemmer af internationale organisationer
- e) grænsearbejdere
- f) mindreårige.

Disse specifikke regler kan indeholde undtagelser fra artikel 5 og 7-13.

2. Medlemsstaterne sender Kommissionen modellerne til de kort, der udstedes af deres udenrigsministerier til akkrediterede medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer og deres familiemedlemmer, i overensstemmelse med artikel 34.

AFSNIT III

DE INDRE GRÆNSER

KAPITEL I

Ophævelse af kontrollen ved de indre grænser

Artikel 20

Passage af de indre grænser

De indre grænser kan passeres overalt, uden at der gennemføres personkontrol, uanset personernes nationalitet.

Artikel 21

Kontrol inden for medlemsstaternes område

Ophævelse af grænsekontrollen ved de indre grænser berører ikke:

- a) medlemsstaternes kompetente myndigheders udøvelse af politimæssige beføjelser i henhold til national ret, så længe udøvelsen af disse beføjelser ikke har tilsvarende virkning som grænsekontrol; dette gælder også i grænseområder. For så vidt angår første punktum kan udøvelsen af politimæssige beføjelser navnlig ikke ligestilles med ind- og udrejsekontrol, når de politimæssige foranstaltninger:
 - i) ikke har grænsekontrol som formål
 - ii) bygger på generelle politioplysninger og -erfaringer med hensyn til eventuelle trusler mod den offentlige sikkerhed og navnlig tager sigte på at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet
 - iii) er udformet og udføres på en måde, der klart adskiller sig fra systematisk ind- og udrejsekontrol af personer ved de ydre grænser
 - iv) udføres som stikprøvekontrol
- b) sikkerhedskontrol af personer i havne eller lufthavne, der foretages af de kompetente myndigheder i henhold til den enkelte medlemsstats ret eller af de ansvarlige i havne og lufthavne eller af transportvirksomheder, forudsat at denne kontrol også foretages for så vidt angår personer, der rejser inden for en medlemsstats område
- c) en medlemsstats mulighed for i lovgivningen at indføre en forpligtelse til at være i besiddelse af eller medbringe papirer og dokumenter

- d) tredjelandsstatsborgeres pligt til at anmelde deres tilstedeværelse på en medlemsstats område i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 22 i Schengen-konventionen.

Artikel 22

Fjernelse af hindringer for vejtrafikken ved overgangssteder ved de indre grænser

Medlemsstaterne fjerner alle hindringer for en smidig afvikling af vejtrafikken ved overgangsstederne ved de indre grænser, navnlig hastighedsbegrænsninger, der ikke udelukkende er fastsat af hensyn til trafiksikkerheden.

Medlemsstaterne skal samtidig være forberedt på at skulle sørge for kontrolfaciliteter, hvis grænsekontrollen ved de indre grænser genindføres.

KAPITEL II

Midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser

Artikel 23

Midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser

1. Hvis der foreligger en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed, kan en medlemsstat efter proceduren i artikel 24 undtagelsesvis genindføre grænsekontrol ved sine indre grænser i en begrænset periode på højst 30 dage, eller så længe den alvorlige trussel forventes at vare, hvis den varer ved i mere end 30 dage, eller i hastetilfælde efter proceduren i artikel 25. Omfanget og varigheden af den midlertidige genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser må ikke overstige det strengt nødvendige for at imødegå den alvorlige trussel.

2. Hvis den alvorlige trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed varer ved længere end nævnt i stk. 1, kan medlemsstaten forlænge grænsekontrollen af de samme grunde som dem, der er nævnt i stk. 1, under hensyntagen til eventuelle nye elementer, i perioder på højst 30 dage ad gangen, efter proceduren i artikel 26.

Artikel 24

Procedure for forudsigelige tilfælde

1. Hvis en medlemsstat planlægger at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser i henhold til artikel 23, stk. 1, underretter den hurtigst muligt de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom og giver dem hurtigst muligt følgende oplysninger:

- a) grundene til den foreslåede genindførelse med angivelse af de begivenheder, der udgør en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed

- b) omfanget af den planlagte genindførelse med angivelse af, hvor der skal genindføres grænsekontrol

- c) de godkendte grænseovergangssteder

- d) datoen for og varigheden af den planlagte genindførelse

- e) i givet fald de foranstaltninger, som de øvrige medlemsstater skal træffe.

2. Med forbehold af traktatens artikel 64, stk. 1, kan Kommissionen, når en medlemsstat har foretaget en sådan underretning, afgive udtalelse med henblik på den høring, der er nævnt i stk. 3.

3. Oplysningerne i stk. 1 samt den udtalelse, som Kommissionen kan afgive i overensstemmelse med stk. 2, skal gøres til genstand for en høring mellem den medlemsstat, der planlægger at genindføre grænsekontrol, de øvrige medlemsstater og Kommissionen, med henblik på i givet fald at tilrettelægge et gensidigt samarbejde mellem medlemsstaterne og undersøge, om foranstaltningerne står i et rimeligt forhold til den begivenhed, der ligger til grund for genindførelsen af grænsekontrollen, og truslerne mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed.

4. Den i stk. 3 nævnte høring skal finde sted mindst 15 dage før den planlagte dato for genindførelse af grænsekontrollen.

Artikel 25

Procedure i tilfælde, der kræver øjeblikkelig handling

1. Hvis hensynet til den offentlige orden eller den indre sikkerhed i en medlemsstat kræver øjeblikkelig handling, kan den pågældende medlemsstat undtagelsesvis og straks genindføre grænsekontrol ved de indre grænser.

2. En medlemsstat, der genindfører grænsekontrol ved de indre grænser, underretter straks de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom, idet den giver dem de oplysninger, der er nævnt i artikel 24, stk. 1, og anfører grundene til anvendelsen af denne procedure.

Artikel 26

Procedure for forlængelse af grænsekontrollen ved de indre grænser

1. Medlemsstaterne kan kun forlænge grænsekontrollen ved de indre grænser i henhold til artikel 23, stk. 2, når de øvrige medlemsstater og Kommissionen er underrettet.

2. En medlemsstat, der påtænker at forlænge grænsekontrollen ved sine indre grænser, giver de øvrige medlemsstater og Kommissionen alle relevante oplysninger om grundene til forlængelsen af kontrollen ved de indre grænser. Artikel 24, stk. 2, finder anvendelse.

Artikel 27

Underretning af Europa-Parlamentet

Det påhviler den berørte medlemsstat eller i givet fald Rådet hurtigst muligt at orientere Europa-Parlamentet om de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 24, 25 og 26. Fra den tredje på hinanden følgende forlængelse i henhold til artikel 26 skal den berørte medlemsstat på anmodning forelægge Europa-Parlamentet en rapport om behovet for grænsekontrol ved de indre grænser.

Artikel 28

Bestemmelser, der skal anvendes i tilfælde af genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser

Hvis der genindføres grænsekontrol ved de indre grænser, finder de relevante bestemmelser i afsnit II tilsvarende anvendelse.

Artikel 29

Rapport om genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser

Den medlemsstat, der har genindført grænsekontrol ved de indre grænser i henhold til artikel 23, bekræfter datoen for ophævelsen af denne kontrol og forelægger samtidig eller hurtigst muligt Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen en rapport om genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser, hvori navnlig udførelsen af ind- og udrejsekontrollen og effektiviteten af genindførelsen af grænsekontrol sammenfattes.

Artikel 30

Underretning af offentligheden

Beslutningen om at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser træffes på gennemsigtig vis, og offentligheden orienteres fuldt ud herom, medmindre overordnede sikkerhedsmæssige grunde taler imod dette.

Artikel 31

Fortrolighed

På anmodning af den berørte medlemsstat respekterer de øvrige medlemsstater, Europa-Parlamentet og Kommissionen fortroligheden af de oplysninger, der gives i forbindelse med genindførelsen og forlængelsen af grænsekontrol, og den rapport, der udarbejdes i henhold til artikel 29.

AFSNIT IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 32

Ændringer af bilagene

Bilag III, IV og VIII ændres efter proceduren i artikel 33, stk. 2.

Artikel 33

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg, i det følgende benævnt »udvalget«.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8, for så vidt de gennemførelsesforanstaltninger, der træffes efter denne procedure, ikke ændrer de grundlæggende bestemmelser i nærværende forordning.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

4. Efter udløbet af en fireårig periode fra forordningens ikrafttrædelse, og uden at det berører de gennemførelsesbestemmelser, der allerede er vedtaget, suspenderes anvendelsen af denne forordnings bestemmelser vedrørende vedtagelsen af tekniske regler og afgørelser efter proceduren i stk. 2. Europa-Parlamentet og Rådet kan på forslag af Kommissionen forny disse bestemmelser efter proceduren i traktatens artikel 251 og tager dem med henblik herpå op til revision inden udløbet af den fireårige periode.

Artikel 34

Meddelelser

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen

a) listen over opholdstilladelser

b) listen over deres grænseovergangssteder

c) de vejledende beløb, som hvert år fastsættes af de nationale myndigheder med hensyn til, hvor meget en udlænding mindst skal råde over ved passage af de ydre grænser

d) listen over de nationale tjenester, som er ansvarlige for grænsekontrollen

e) eksempler på modeller til kort, der udstedes af udenrigsministerierne.

2. Kommissionen stiller de oplysninger, der meddeles i henhold til stk. 1, til rådighed for medlemsstaterne og offentligheden gennem offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, og på enhver anden hensigtsmæssig måde.

Artikel 35

Mindre grænsetrafik

Denne forordning berører ikke fællesskabsbestemmelser om mindre grænsetrafik og gældende bilaterale aftaler om mindre grænsetrafik.

Artikel 36

Ceuta og Melilla

Bestemmelserne i denne forordning berører ikke den særlige ordning for byerne Ceuta og Melilla, som fastsat i erklæringen fra Kongeriget Spanien om byerne Ceuta og Melilla i slutakten til aftalen om Kongeriget Spaniens tiltrædelse af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 (¹).

(¹) EFT L 239 af 22.9.2000, s. 73.

*Artikel 37***Indberetning af oplysninger fra medlemsstaterne**

Senest den 26. oktober 2006 meddeler medlemsstaterne Kommissionen deres nationale bestemmelser vedrørende artikel 21, litra c) og d), vedrørende sanktioner som omhandlet i artikel 4, stk. 3, og bilaterale aftaler indgået i henhold til artikel 17, stk. 1. Senere ændringer i disse bestemmelser meddeles inden for en frist på fem arbejdsdage.

De af medlemsstaterne indberettede oplysninger offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven.

*Artikel 38***Rapport om anvendelsen af afsnit III**

Senest den 13. oktober 2009 forelægger Kommissionen en rapport om anvendelsen af afsnit III for Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionen skal være særlig opmærksom på de problemer, som måtte opstå som følge af genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser. Den fremlægger i givet fald forslag med henblik på at løse disse problemer.

*Artikel 39***Ophævelser**

1. Artikel 2-8 i konventionen om gennemførelsen af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 ophæves fra den 13. oktober 2006.

2. Fra samme dato ophæves:

a) Den Fælles Håndbog med bilag

b) Schengen-Eksekutivkomitéens afgørelser af 26. april 1994 (SCH/Com-ex (94) 1, rev. 2), 22. december 1994 (SCH/Com-ex (94) 17, rev. 4) og 20. december 1995 (SCH/Com-ex (95) 20, rev. 2)

c) bilag 7 til de fælles konsulære instrukser

d) Rådets forordning (EF) nr. 790/2001 af 24. april 2001 om at forbeholde Rådet gennemførelsesbeføjelserne vedrørende visse detaljbestemmelser og konkrete procedurer i forbindelse med grænsekontrol og grænseovervågning ⁽¹⁾

e) Rådets beslutning 2004/581/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af mindstekrav i forbindelse med skiltning ved grænseovergangssteder ⁽²⁾

f) Rådets afgørelse 2004/574/EF af 29. april 2004 om ændring af Den Fælles Håndbog ⁽³⁾

g) Rådets forordning (EF) nr. 2133/2004 af 13. december 2004 om forpligtelse for medlemsstaternes kompetente myndigheder til systematisk at stemple tredjelandstatsborgeres rejse-dokumenter ved passage af medlemsstaternes ydre grænser og om ændring i den henseende af konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen og Den Fælles Håndbog ⁽⁴⁾.

3. Henvisninger til de udgåede artikler og ophævede akter gælder som henvisninger til denne forordning.

*Artikel 40***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft den 13 oktober 2006. Artikel 34 træder dog i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Udfærdiget i Strasbourg, den 15. marts 2006.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BORRELL FONTELLES
Formand

På Rådets vegne
H. WINKLER
Formand

⁽¹⁾ EFT L 116 af 26.4.2001, s. 5. Ændret ved afgørelse 2004/927/EF (EUT L 396 af 31.12.2004, s. 45).

⁽²⁾ EUT L 261 af 6.8.2004, s. 119.

⁽³⁾ EUT L 261 af 6.8.2004, s. 36.

⁽⁴⁾ EUT L 369 af 16.12.2004, s. 5.

BILAG I

Dokumentation til kontrol af, at indrejsebetingelserne er opfyldt

Den dokumentation, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, kan omfatte følgende:

- a) for forretningsrejser:
 - i) indbydelse fra en virksomhed eller en myndighed til at deltage i møder, konferencer eller arrangementer af kommerciel, industriel eller arbejdsrelateret art
 - ii) andre dokumenter, der viser, at der er tale om forretningsforbindelser eller arbejdsrelaterede kontakter
 - iii) i givet fald adgangsbilletter til messer og kongresser
- b) for rejser i forbindelse med studier eller anden form for uddannelse:
 - i) dokumentation for optagelse på en læreanstalt med henblik på at deltage i teoretiske eller praktiske uddannelses- og videreuddannelseskurser
 - ii) studiekort eller beviser for fulgte kurser
- c) for turistrejser eller private rejser:
 - i) dokumentation for indkvartering:
 - i givet fald en invitation fra værten
 - dokumentation for indkvartering eller anden form for dokumentation for den påtænkte indkvartering
 - ii) dokumentation for rejseruten:
 - bekræftet reservation af en organiseret rejse eller anden form for dokumentation for den påtænkte rejse
 - iii) dokumentation for hjemrejse:
 - returbillet eller billet tur/retur.
- d) for rejser af politisk, videnskabelig, kulturel, sportslig eller religiøs art eller med anden begrundelse:

indbydelser, adgangsbilletter, tilmeldinger eller programmer så vidt muligt med angivelse af navnet på værtsorganisationen og opholdets varighed eller anden form for dokumentation for formålet med besøget.

BILAG II

Registrering af oplysninger

Alle grænseovergangssteder registrerer manuelt eller elektronisk alle tjenesteoplysninger samt alle andre særlig vigtige oplysninger. Navnlig følgende oplysninger skal registreres:

- a) navnet på den grænsevagt, der er lokalt ansvarlig for grænsekontrollen og de øvrige personer på hvert hold
 - b) lempelser i personkontrollen i overensstemmelse med artikel 8
 - c) udstedelse ved grænsen af dokumenter, som træder i stedet for pas og visa
 - d) pågribelser og klager (strafferetlige og administrative overtrædelser)
 - e) nægtelse af indrejse i overensstemmelse med artikel 13 (begrundelse for nægtelse af indrejse samt nationalitet)
 - f) sikkerhedskoderne på indrejse- og udrejsestempler, identiteten på grænsevagter, der er tildelt et bestemt stempel på et givet tidspunkt eller en bestemt vagt, og oplysninger om stempler, der er bortkommet eller stjålet
 - g) klager fra personer, der underkastes ind- og udrejsekontrol
 - h) andre politimæssige eller retlige foranstaltninger af særlig betydning
 - i) særlige hændelser.
-

BILAG III

Modeller til skiltning af baner ved grænseovergangsstederne

DEL A



(1)

(1) Der kræves ikke logo for Island og Norge.

DEL B

ALLE

PAS

DEL C



(¹)

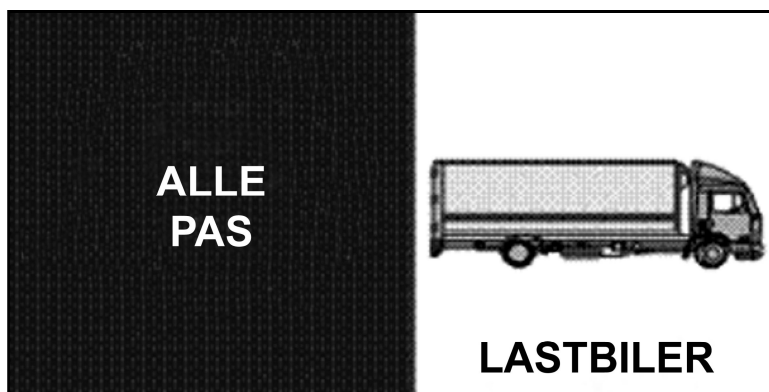
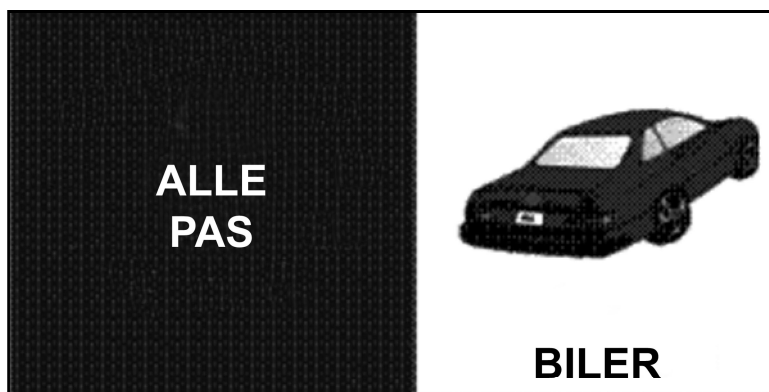


(¹)



(¹)

(¹) Der kræves ikke logo for Island og Norge.



BILAG IV

Retningslinjer for stempeling

1. Tredjelandstatsborgeres rejsedokument skal systematisk stemples ved ind- og udrejse i overensstemmelse med artikel 10. Kravene til disse stempler er fastlagt i Schengen-Eksekutivkomitéens afgørelse SCH/Com-ex (94) 16 rev. og SCH/Gem-Handb (93) 15 (CONFIDENTIAL).
2. Stemplerne sikkerhedskoder skal ændres regelmæssigt og mindst én gang om måneden.
3. Når tredjelandstatsborgere, der er visumpligtige, rejser ind og ud, anbringes stemplet så vidt muligt således, at det dækker visummets kant, uden at oplysningerne på visummet bliver ulæselige, eller de synlige sikkerhedsfeatures på visummærkaten beskadiges. Hvis der skal anbringes flere stempler (f.eks. ved visum til flere indrejser), gøres det på siden over for den side, hvor visummet er anbragt.

Hvis denne side ikke kan bruges, anbringes stemplet på den følgende side. Den maskinlæsbare del stemples ikke.

4. Medlemsstaterne udpeger nationale kontaktpunkter, der er ansvarlige for udvekslingen af oplysninger om sikkerhedskoderne på de indrejse- og udrejsestempler, der anvendes ved grænseovergangssteder, og informerer de øvrige medlemsstater, Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen herom. Disse kontaktpunkter skal hurtigst muligt have adgang til oplysninger om de fælles indrejse- og udrejsestempler, der anvendes ved den pågældende medlemsstats ydre grænse, navnlig oplysninger om:
 - a) hvilket stempel der anvendes ved et givet grænseovergangssted
 - b) identiteten på den grænsevagt, til hvem et givet stempel er tildelt på et givet tidspunkt
 - c) den sikkerhedskode, som et givet stempel har på et givet tidspunkt.

Anmodninger om oplysninger om de fælles ind- og udrejsestempler forelægges ovennævnte nationale kontaktpunkter.

De nationale kontaktpunkter videregiver desuden straks oplysninger om ændringer i kontaktpunkterne og om bortkomne eller stjålne stempler til de øvrige kontaktpunkter, Rådets Generalsekretariat og Kommissionen.

BILAG V

DEL A

Retningslinjer for nægtelse af indrejse ved grænsen

1. Ved nægtelse af indrejse skal den kompetente grænsevagt:
 - a) udfylde den standardformular for nægtelse af indrejse, der er vist i del B. Den pågældende tredjelandstatsborger underskriver formularen og modtager en kopi af den underskrevne formular. Hvis tredjelandstatsborgeren nægter at underskrive, anfører grænsevagten dette på formularen i rubrikken »Bemærkninger«
 - b) stemple passet med et indrejsestempel, der med uudsletteligt sort blæk overstreges med et kryds, og skrive overfor, ligeledes med uudsletteligt blæk, det eller de bogstaver, der svarer til begrundelsen for nægtelse af indrejse; listen over disse bogstaver er anført på ovennævnte standardformular for nægtelse af indrejse
 - c) annullere visummet ved at påstemple det »ANNULLERET« i de i punkt 2 nævnte tilfælde. I så fald destrueres det optisk variable kendetegn ved visummærkatet, sikkerhedselementet »kipeffekt« og udtrykket »visum« ved, at det krydses ud, for at forhindre eventuel senere misbrug. Grænsevagten underretter omgående sine centrale myndigheder om denne beslutning
 - d) indføre enhver nægtelse af indrejse i et register eller notere det på en liste med angivelse af den berørte tredjelandstatsborgers identitet og nationalitet, referencer på grænsepassagedokumentet samt begrundelse og dato for nægtelse af indrejse
2. Visummet annulleres i følgende tilfælde:
 - a) hvis indehaveren af visummet er indberettet i SIS som uønsket, medmindre den pågældende er indehaver af et visum eller et returvisum udstedt af en medlemsstat og ønsker at indrejse med henblik på gennemrejse for at nå frem til den medlemsstats område, der har udstedt visummet
 - b) hvis der er alvorlig grund til at tro, at visummet er udstedt på svigagtigt grundlag.

Det forhold, at tredjelandstatsborgeren ikke ved grænsen har kunnet fremvise hele eller en del af den i artikel 5, stk. 2, nævnte dokumentation, fører ikke automatisk til en afgørelse om at annullere et visum.
3. Hvis en tredjelandstatsborger, som er blevet nægtet indrejse, er blevet befordret til grænsen af en transportvirksomhed, skal den lokalt ansvarlige myndighed:
 - a) pålægge transportvirksomheden at tage ansvaret for den pågældende tredjelandstatsborger og straks befordre ham/hende enten til det tredjeland, vedkommende er ankommet fra, eller til det tredjeland, som har udstedt grænsepassagedokumentet, eller til et andet tredjeland, hvor den pågældende er sikret indrejse, eller foranstalte videbefordring, i overensstemmelse med artikel 26 i Schengen-konventionen og Rådets direktiv 2001/51/EF af 28. juni 2001 om fastsættelse af supplerende bestemmelser til artikel 26 i konventionen om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 ⁽¹⁾
 - b) indtil tilbagesendelse kan finde sted, træffe passende foranstaltninger under iagttagelse af national ret og under hensyn til de lokale forhold for at forhindre, at tredjelandstatsborgere, der er blevet nægtet indrejse, indrejser ulovligt.
4. Hvis en tredjelandstatsborger både bør nægtes indrejse og anholdes, tager grænsevagten kontakt med de kompetente myndigheder for at beslutte, hvilken foranstaltning der skal iværksættes ifølge national ret.

(1) EFT L 187 af 10.7.2001, s. 45.

DEL B

Standardformular for nægtelse af indrejse ved grænsen

Angivelse af stat Statens logo (angivelse af myndighed) _____		(¹)
NÆGTELSE AF INDREJSE VED GRÆNSEN		
Den _____ kl. (tidspunkt) _____ grænseovergangssted _____		
Undertegnede _____ oplyser med hensyn til: Efternavn _____ Fornavn _____		
Fødselsdato _____ Fødested _____ Køn _____		
Nationalitet _____ Bopæl _____		
Type identitets dokument _____ nr. _____		
Udstedt i _____ den _____		
Visum nr. _____ type _____ udstedt af _____		
gyldigt fra _____ til _____		
for en periode på _____ dage med følgende begrundelse: _____		
og som kommer fra _____ med _____ (det anvendte transportmiddel anføres — f.eks. rutenummer). Den pågældende underrettes herved om, at han/hun nægtes indrejse i henhold til (angivelse af gældende national ret) med følgende begrundelse:		
<input type="checkbox"/> (A) Den pågældende er ikke i besiddelse af et gyldigt rejsedokument <input type="checkbox"/> (B) Den pågældende er i besiddelse af et falsk/forfalsket/ændret rejsedokument <input type="checkbox"/> (C) Den pågældende er ikke i besiddelse af gyldigt visum eller opholdstilladelse <input type="checkbox"/> (D) Den pågældende er i besiddelse af falsk/forfalsket/ændret visum eller opholdstilladelse <input type="checkbox"/> (E) Den pågældende er ikke i besiddelse af dokumentation for opholdets formål og nærmere omstændigheder. Følgende dokument(er) kunne ikke forelægges: _____		
<input type="checkbox"/> (F) Den pågældende har allerede opholdt sig tre måneder inden for en periode på seks måneder på EU-medlemsstaternes område <input type="checkbox"/> (G) Den pågældende er ikke i besiddelse af de nødvendige subsistensmidler i forhold til varigheden af det påtænkte ophold og de nærmere omstændigheder, eller midler til tilbagerejsen til hjemlandet eller transitlandet <input type="checkbox"/> (H) Den pågældende er indberettet som uønsket <input type="checkbox"/> i SIS <input type="checkbox"/> i det nationale register <input type="checkbox"/> (I) Den pågældende anses for at udgøre en trussel mod en eller flere af Den Europæiske Unions medlemsstaters offentlige orden, indre sikkerhed, offentlige sundhed eller internationale forbindelser (hver stat skal anføre det nationale lovgivningsmæssige grundlag for nægtelse af indrejse).		
Bemærkninger		
Den pågældende kan indbringe klage over afgørelsen om nægtelse af indrejse i henhold til national ret. Han/hun modtager en kopi af dette dokument (hver stat skal anføre det nationale lovgivningsmæssige grundlag og proceduren vedrørende klageretten).		
Den berørte udlænding	Den ansvarlige embedsmand	

(¹) Der kræves ikke logo for Island og Norge.

BILAG VI

Specifikke retningslinjer for de forskellige typer grænser og de forskellige transportmidler, der anvendes til at passere de ydre grænser**1. Landgrænser****1.1. Ind- og udrejsekontrol i forbindelse med vejtrafik**

1.1.1. For at sikre en effektiv personkontrol samtidig med en sikker og smidig afvikling af vejtrafikken reguleres trafikken ved grænseovergangsstederne på hensigtsmæssig vis. Om nødvendigt kan medlemsstaterne indgå bilaterale aftaler om at foretage omlægning og afspærring af trafikken. De underretter Kommissionen herom i henhold til artikel 37.

1.1.2. Ved landgrænserne kan medlemsstaterne, hvis de finder det hensigtsmæssigt, og hvis forholdene tillader det, i overensstemmelse med artikel 9 indrette separate baner ved bestemte grænseovergangssteder.

Under særlige forhold, eller når trafiksituationen og infrastrukturens tilstand nødvendiggør det, kan de relevante myndigheder i medlemsstaterne på et hvilket som helst tidspunkt suspendere anvendelsen af separate baner.

Medlemsstaterne kan samarbejde med nabolandene om indretningen af separate baner ved overgangsstederne ved de ydre grænser.

1.1.3. Personer, der kommer kørende, kan som hovedregel blive i køretøjet, medens kontrollen foretages. Hvis omstændighederne kræver det, kan de imidlertid anmodes om at stige ud. Den indgående kontrol finder sted på dertil indrettede steder, hvis de lokale forhold tillader det. Af hensyn til personalets sikkerhed skal kontrollen om muligt foretages af mindst to grænsevagter.

1.2. Ind- og udrejsekontrol i forbindelse med jernbanetrafik

1.2.1. Både togpassagerer og togpersonale i tog, der passerer de ydre grænser, herunder godstog eller tomme tog, kontrolleres. Denne kontrol udføres på en af følgende to måder:

- på perronen i den første ankomst- eller afgangsbangård på en medlemsstats område
- i toget under kørslen.

Medlemsstaterne kan indgå bilaterale aftaler om, hvordan denne kontrol skal udføres. De underretter Kommissionen herom i henhold til artikel 37.

1.2.2. Uanset punkt 1.2.1 og for at lette trafikken med højhastighedspassagertog kan de medlemsstater, som toget kører igennem fra tredjelande, efter fælles overenskomst med de pågældende tredjelande, også beslutte, at indrejsekontrollen af personer i tog fra tredjelande udføres på en af følgende måder:

- på de banegårde i et tredjeland, hvor passagererne stiger på toget
- på de banegårde på medlemsstaternes område, hvor passagererne stiger af toget
- i toget på strækningen mellem banegårdene på medlemsstaternes område, såfremt passagererne bliver i toget på den (de) forudgående banegård(e).

1.2.3. Hvis jernbaneselskabet for så vidt angår højhastighedstog fra tredjelande, som stopper flere gange på medlemsstaternes område, kan optage passagerer udelukkende for den resterende strækning på medlemsstaternes område, underkastes disse passagerer indrejsekontrol enten i toget eller på bestemmelsesbanegården, medmindre der er udført kontrol i henhold til punkt 1.2.1 eller 1.2.2, første led.

Personer, der udelukkende ønsker at rejse med toget på den resterende strækning på medlemsstaternes område, skal inden afrejsen klart informeres om, at de bliver underkastet indrejsekontrol under rejsen eller på bestemmelsesbanegården.

- 1.2.4. I modsat retning underkastes passagererne udrejsekontrol på lignende vilkår.
- 1.2.5. Grænsevagten kan kræve, at togvognenes hulrum inspiceres, om nødvendigt med bistand fra togføreren, for at kontrollere, at der ikke er skjult personer eller genstande, som er underkastet grænsekontrol.
- 1.2.6. Hvis der er grund til at formode, at der i toget skjuler sig efterlyste personer, personer, som mistænkes for at have begået en lovovertrædelse, eller tredjelandstatsborgere, som har til hensigt at indrejse ulovligt, underretter grænsevagten, hvis han ikke kan gribe ind efter de nationale bestemmelser, de medlemsstater i retning af eller gennem hvis område toget kører.

2. Luftgrænser

2.1. Retningslinjer for ind- og udrejsekontrol i internationale lufthavne

2.1.1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder sikrer, at lufthavnsmyndighederne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre en fysisk adskillelse af passagerstrømmen i forbindelse med interne flyvninger og passagerstrømmen i forbindelse med andre flyvninger. Med henblik herpå skal der i alle internationale lufthavne etableres hensigtsmæssige infrastrukturer.

2.1.2. Det sted, hvor ind- og udrejsekontrollen finder sted, bestemmes efter følgende procedure:

- a) Passagerer, der ankommer med fly fra et tredjeland, underkastes indrejsekontrol i den lufthavn, hvortil flyet ankommer fra det pågældende tredjeland, inden de påbegynder en intern flyvning. Passagerer fra interne flyvninger, der flyver videre til et tredjeland (transferpassagerer), underkastes udrejsekontrol i den lufthavn, hvorfra flyet afgår til det pågældende tredjeland.
- b) For så vidt angår flyvninger til eller fra tredjelande uden transferpassagerer og flyvninger med flere mellemlandinge i medlemsstaternes lufthavne uden flyskift, gælder følgende:
 - i) Passagerer på flyvninger til eller fra tredjelande uden forudgående eller efterfølgende transfer på medlemsstaternes område skal underkastes indrejsekontrol i ankomstlufthavnen og udrejsekontrol i afgangslufthavnen.
 - ii) Passagerer på flyvninger til eller fra tredjelande med mere end én mellemlanding på medlemsstaternes område uden flyskift (transitpassagerer), uden at passagerer kan stige om bord på den strækning, der ligger på medlemsstaternes område, underkastes indrejsekontrol i ankomstlufthavnen og udrejsekontrol i afgangslufthavnen.
 - iii) Hvis luftfartsselskabet for så vidt angår flyvninger fra tredjelande med mere end én mellemlanding på medlemsstaternes område kan optage passagerer, der udelukkende rejser på den resterende strækning på dette område, underkastes disse passagerer udrejsekontrol i afgangslufthavnen og indrejsekontrol i ankomstlufthavnen.

Kontrol af passagerer, der under disse mellemlandinge allerede befinder sig om bord på flyet og ikke er gået om bord på medlemsstaternes område, gennemføres i overensstemmelse med litra b), nr. ii). Den omvendte procedure finder anvendelse på flyvninger af denne kategori, når bestemmelseslandet er et tredjeland.

2.1.3. Ind- og udrejsekontrol gennemføres normalt ikke i flyet eller ved gaten, medmindre det er berettiget på grundlag af en risikovurdering for så vidt angår indre sikkerhed og ulovlig indvandring. For at sikre, at personer kontrolleres efter bestemmelserne i artikel 6-13 i de lufthavne, der er udpeget som grænseovergangssteder, sikrer medlemsstaterne, at lufthavnsmyndighederne træffer de nødvendige foranstaltninger for at føre passagererne til områder, der er indrettet til kontrol.

Medlemsstaterne sikrer, at lufthavnsmyndighederne træffer de nødvendige foranstaltninger for at hindre personer, der ikke har adgang til de forbeholdte områder, f.eks. transitområdet, i at komme ind på eller forlade disse. Der foretages normalt ikke kontrol i transitområdet, medmindre det er berettiget på grundlag af en risikovurdering for så vidt angår indre sikkerhed og ulovlig indvandring i dette område; der kan navnlig foretages kontrol af personer, for hvem der kræves lufthavnstransitvisum, for at fastslå, om de er i besiddelse af et sådant visum.

2.1.4. Hvis et fly under flyvning fra et tredjeland på grund af force majeure eller overhængende fare eller efter instrukser fra myndighederne skal lande på et område, der ikke er grænseovergangssted, må flyet kun fortsætte flyvningen efter tilladelse fra grænsevagterne og toldvæsenet. Det samme gælder, når et fly under flyvning fra et tredjeland lander uden tilladelse. Under alle omstændigheder finder artikel 6-13 anvendelse på ud- og indrejsekontrollen af personer om bord på disse fly.

2.2. *Retningslinjer for ind- og udrejsekontrol på flyvepladser*

2.2.1. Det sikres, at passagerer også kontrolleres i overensstemmelse med artikel 6-13 på flyvepladser, der ikke har status af international lufthavn i henhold til den pågældende nationale ret (flyvepladser), men hvor flyvninger fra eller til tredjelande er tilladt.

2.2.2. Uanset punkt 2.1.1 kan man på flyvepladser undlade at installere anlæg til fysisk adskillelse af passagerstrømmen fra henholdsvis interne flyvninger og andre flyvninger, med forbehold af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2320/2002 af 16. december 2002 om fastsættelse af fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart⁽¹⁾. Når trafikmængden er beskedent, er det desuden ikke nødvendigt, at der permanent er grænsevagter til stede, hvis der er garanti for, at det nødvendige personale kan være til rådighed på stedet rettidigt.

2.2.3. Når det ikke er sikret, at der permanent er grænsevagter til stede på en flyveplads, underretter lederen af flyvepladsen i tilstrækkelig god tid grænsevagterne, når fly under flyvning fra eller til tredjelande lander eller letter.

2.3. *Retningslinjer for ind- og udrejsekontrol af personer i privatfly*

2.3.1. Ved private flyvninger fra eller til et tredjeland sender fartøjschefen før afgang grænsevagterne i bestemmelsesmedlemsstaten og eventuelt i den medlemsstat, hvor flyet først lander, en generel erklæring indeholdende bl.a. flyveplanen i overensstemmelse med bilag 2 til konventionen angående international civil luftfart, og oplysninger om passagerernes identitet.

2.3.2. Hvis et privat fly fra et tredjeland på vej til en medlemsstat mellemlander på andre medlemsstaters område, foretager de kompetente myndigheder i indrejsemedlemsstaten indrejsekontrol og påfører et indrejsestempel på den generelle erklæring, der er omhandlet i 2.3.1.

2.3.3. Hvis det ikke med sikkerhed kan afgøres, om et fly kommer fra eller udelukkende er på vej til medlemsstaternes område uden mellemlanding på et tredjeland område, foretager de kompetente myndigheder i lufthavne og på flyvepladser personkontrol i overensstemmelse med punkt 2.1 og 2.2.

2.3.4. Ind- og udrejsereglerne for svævefly, ultralette fly, helikoptere og hjemmelavede fly til korte afstande samt luftballoner fastsættes i national ret og eventuelt i bilaterale aftaler.

3. **Søgrænser**

3.1. *Generelle retningslinjer for ind- og udrejsekontrol i forbindelse med skibstrafik*

3.1.1. Kontrol med skibe gennemføres i anløbs- eller afsejlingshavnen om bord på skibet eller på et dertil indrettet område i umiddelbar nærhed af fartøjet. I overensstemmelse med de aftaler, der er indgået herom, kan kontrollen dog gennemføres under rejsen eller på et tredjeland område ved skibets ankomst eller afrejse.

Formålet med kontrollen er at sikre, at både besætningen og passagererne opfylder betingelserne i artikel 5, jf. dog artikel 19, stk. 1, litra c).

3.1.2. Skibsføreren eller den fysiske eller juridiske person, der repræsenterer rederen på stedet i alle spørgsmål vedrørende skibets udrustning (skibsagenten), opstiller en liste i to eksemplarer over besætningen og eventuelle passagerer. Senest ved ankomsten til havnen forelægger han denne (disse) liste(r) for grænsevagterne. Hvis listen/listerne på grund af force majeure ikke kan afleveres til grænsevagterne, sendes der en kopi heraf til grænsekontrolstedet eller til den kompetente søfartsmyndighed, som straks videresender den til grænsevagterne.

3.1.3. En af de to lister forsynet med grænsevagtens underskrift skal leveres tilbage til skibsføreren, som fremviser den på simpelt forlangende, så længe anløbet varer.

⁽¹⁾ EFT L 355 af 30.12.2002, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 849/2004 (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 1).

- 3.1.4. Skibsføreren eller skibsagenten giver uden ophold meddelelse om alle ændringer i besætningens sammensætning eller antallet af passagerer.

Endvidere giver skibsføreren straks, og om muligt inden skibet anløber havn, de kompetente myndigheder meddelelse om blinde passagerer om bord. Disse forbliver dog under skibsførerens ansvar.

- 3.1.5. Skibsføreren underretter rettidigt og i henhold til gældende bestemmelser i den pågældende havn grænsevagterne om skibets afrejse; hvis han ikke er i stand til at underrette dem, underretter han den kompetente søfartsmyndighed. Det andet eksemplar af listen eller listerne skal returneres til grænsevagterne eller søfartsmyndigheden i udfyldt og underskrevet stand.

3.2. *Specifikke retningslinjer for bestemte typer skibsfart*

Krydstogtskibe

- 3.2.1. Krydstogtskibets skibsfører eller skibsagenten meddeler de respektive grænsevagter krydstogtets rute og program senest 24 timer inden afsejling fra afgangshavnen og inden anløb af hver enkelt havn på medlemsstaternes område.

- 3.2.2. Hvis et krydstogtskibs rute udelukkende omfatter havne på medlemsstaternes område, foretages der uanset artikel 4 og 7 ikke nogen ind- og udrejsekontrol, og krydstogtskibet må anløbe havne, der ikke er grænseovergangssteder.

Der kan dog på grundlag af en risikovurdering for så vidt angår indre sikkerhed og ulovlig indvandring foretages kontrol af besætning og passagerer på disse skibe.

- 3.2.3. Hvis et krydstogtskibs rute omfatter både havne på medlemsstaternes område og havne i tredjelande, foretages der uanset artikel 7 følgende ind- og udrejsekontrol:

- a) Hvis krydstogtskibet kommer fra en havn i et tredjeland og første gang anløber en havn på en medlemsstats område, underkastes besætningen og passagererne indrejsekontrol på grundlag af den i punkt 3.2.4 nævnte navneliste over besætning og passagerer.

Passagerer, der går i land, underkastes indrejsekontrol i overensstemmelse med artikel 7, medmindre en risikovurdering for så vidt angår indre sikkerhed og ulovlig indvandring viser, at det ikke er nødvendigt at foretage en sådan kontrol.

- b) Hvis krydstogtskibet kommer fra en havn i et tredjeland og på ny anløber en havn på en medlemsstats område, underkastes besætningen og passagererne indrejsekontrol på grundlag af den i punkt 3.2.4 nævnte navneliste over besætning og passagerer, såfremt listen er ændret, siden krydstogtskibet sidste gang anløb en havn på en medlemsstats område.

Passagerer, der går i land, underkastes indrejsekontrol i overensstemmelse med artikel 7, medmindre en risikovurdering for så vidt angår indre sikkerhed og ulovlig indvandring viser, at det ikke er nødvendigt at foretage en sådan kontrol.

- c) Hvis krydstogtskibet kommer fra en havn i en medlemsstat og anløber en sådan havn, underkastes passagerer, der går i land, indrejsekontrol i overensstemmelse med artikel 7, hvis en risikovurdering for så vidt angår indre sikkerhed og ulovlig indvandring gør dette påkrævet.

- d) Hvis krydstogtskibet afsejler fra en havn i en medlemsstat til en havn i et tredjeland, underkastes besætning og passagerer udrejsekontrol på grundlag af navnelisten over besætning og passagerer.

Hvis en risikovurdering for så vidt angår indre sikkerhed og ulovlig indvandring gør det påkrævet, underkastes passagerer, der går om bord, udrejsekontrol i overensstemmelse med artikel 7.

- e) Hvis krydstogtskibet afsejler fra en havn i en medlemsstat til en sådan havn, foretages der ingen udrejsekontrol.

Der kan dog på grundlag af en risikovurdering for så vidt angår indre sikkerhed og ulovlig indvandring foretages kontrol af besætning og passagerer på disse skibe.

3.2.4. Navnelisten over besætning og passagerer skal indeholde:

- a) navn og efternavn
- b) fødselsdato
- c) nationalitet
- d) rejsedokumentets nummer og type samt i givet fald visumnummer.

Krydstogtskibets skibsfører eller skibsagenten fremsender navnelisten til de respektive grænsevagter senest 24 timer inden anløb af hver enkelt havn på medlemsstaternes område eller, hvis rejsen til denne havn varer mindre end 24 timer, umiddelbart efter, at ombordstigningen er afsluttet i den foregående havn.

Navnelisten stemples i den første indrejsehavn på medlemsstaternes område og under alle omstændigheder hver gang, der foretages ændringer i listen. Den i punkt 3.2.3 omhandlede risikovurdering foretages under hensyn til navnelisten.

Lystfartøjer

- 3.2.5. Uanset artikel 4 og 7 underkastes personer om bord på lystfartøjer, der kommer fra eller afsejler til en havn i en medlemsstat, ikke ind- og udrejsekontrol og kan indrejse via en havn, der ikke er grænseovergangssted.

Hvis vurderingen af risikoen for ulovlig indvandring berettiger hertil, navnlig hvis et tredjelands kyster ligger i umiddelbar nærhed af den pågældende medlemsstats område, foretages der kontrol af disse personer og/eller ransagning af lystfartøjerne.

- 3.2.6. Uanset artikel 4 må et lystfartøj, der kommer fra et tredjeland, undtagelsesvis anløbe en havn, som ikke er grænseovergangssted. I så fald underretter de ombordværende personer havnemyndighederne med anmodning om tilladelse til at anløbe denne havn. Havnemyndighederne tager kontakt med myndighederne i den nærmeste havn, der er udpeget som grænseovergangssted, for at give meddelelse om skibets ankomst. Oplysning om passagererne gives ved at aflevere en liste over alle personer om bord til havnemyndighederne. Denne liste skal senest ved skibets ankomst stilles til rådighed for grænsevagterne.

Tilsvarende tager havnemyndighederne, hvis det lystfartøj, der kommer fra et tredjeland, på grund af force majeure er nødt til at anløbe en havn, som ikke er grænseovergangssted, kontakt med havnemyndighederne i den nærmeste havn, der er udpeget som grænseovergangssted, for at give meddelelse om skibets ankomst.

- 3.2.7. I forbindelse med kontrollen skal der afleveres et dokument med alle skibets tekniske data og navnene på de personer, der befinder sig om bord. En kopi af dette dokument sendes til myndighederne i ankomst- og afgangshavnene. Så længe skibet opholder sig i en medlemsstats territorialfarvand, opbevares et eksemplar af denne liste sammen med skibsdokumenterne.

Kystfiskeri

- 3.2.8. Uanset artikel 4 og 7 underkastes besætningen på kystfiskerfartøjer, som dagligt eller inden for 36 timer lægger til i registreringshavnen eller enhver anden havn på medlemsstaternes område uden at anløbe en havn på et tredjelands område, ikke systematisk kontrol. Der tages dog hensyn til en vurdering af risikoen for ulovlig indvandring, navnlig hvis et tredjelands kyster ligger i umiddelbar nærhed af den pågældende medlemsstats område, for at afgøre, hvor hyppigt der skal foretages kontrol. Afhængig af disse risici foretages der personkontrol og/eller ransagning af fartøjet.

- 3.2.9. Besætningen om bord på kystfiskerfartøjer, som ikke er registreret i en havn på en medlemsstats område, skal kontrolleres efter bestemmelserne vedrørende sømænd.

Skibsføreren giver de kompetente myndigheder meddelelse om alle ændringer af besætningslisten og om, hvorvidt der er passagerer om bord.

Færgeforbindelser

3.2.10. Personer om bord på færgeforbindelser med havne i tredjelande skal underkastes ind- og udrejsekontrol. Følgende regler finder anvendelse:

- a) Hvis det er muligt, indretter medlemsstaterne separate baner i overensstemmelse med artikel 9.
- b) Gående passagerer kontrolleres individuelt.
- c) Passagerer i private køretøjer kontrolleres, mens de sidder i bilen.
- d) Buspassagerer skal behandles på samme måde som gående passagerer. De skal forlade bussen for at blive kontrolleret.
- e) Kontrol af lastbilchauffører og eventuelle ledsagere foregår i køretøjet. Denne kontrol skal i princippet foregå separat fra kontrollen af de øvrige passagerer.
- f) Der skal installeres tilstrækkelig mange kontrolposter til, at kontrollen kan foregå hurtigt.
- g) For at afsløre bl.a. ulovlige indvandrere skal passagerernes transportmidler, eventuelt lasten samt andre transporterede genstande, underkastes stikprøveundersøgelser.
- h) Besætningsmedlemmer på færger behandles på samme måde som besætningsmedlemmer på handelsskibe.

4. Indlandsskibsfart

- 4.1. Ved »indlandsskibsfart med passage af en ydre grænse« forstås anvendelse til erhvervs- eller lystsejlad af alle typer både og flydende materiel på floder, kanaler og søer.
 - 4.2. På både, der anvendes til erhvervssejlad, skal følgende betragtes som besætningsmedlemmer eller lign.: skibsføreren og de ansatte om bord, der er opført på besætningslisten, samt disse personers familiemedlemmer, hvis de bor på båden.
 - 4.3. De relevante bestemmelser i punkt 3.1 og 3.2 anvendes tilsvarende på kontrollen med indlandsskibsfart.
-

BILAG VII

Særlige regler for bestemte personkategorier**1. Statsoverhoveder**

Uanset artikel 5 og artikel 7-13 må statsoverhoveder og medlemmer af deres delegation, hvis ankomst og afrejse er blevet meddelt officielt ad diplomatisk vej til grænsevagterne, ikke underkastes ind- og udrejsekontrol.

2. Flypiloter og andre besætningsmedlemmer

2.1. Uanset artikel 5 kan indehavere af et pilotcertifikat eller et flybesætningsbevis, som omhandlet i bilag 9 til konventionen af 7. december 1944 angående international civil luftfart, under udøvelsen af deres arbejde og på grundlag af disse dokumenter:

- a) gå om bord eller fra borde i en lufthavn, hvor der mellemlandes, eller i en ankomstlufthavn på en medlemsstats område
- b) rejse ind i den kommune, hvor den lufthavn, hvor der mellemlandes, eller ankomstlufthavnen er beliggende på en medlemsstats område
- c) ved brug af et hvilket som helst transportmiddel tage til en lufthavn på en medlemsstats område for der at gå om bord i et fly med afgang fra denne lufthavn.

I alle andre tilfælde skal betingelserne i artikel 5, stk. 1, være opfyldt.

2.2. Artikel 6-13 finder anvendelse på kontrollen af flybesætninger. Flybesætningen kontrolleres så vidt muligt først. Kontrollen finder sted enten før passagerkontrollen eller på steder, der er specielt beregnet hertil. Uanset artikel 7 kan besætningsmedlemmer, som grænsekontrolpersonalet kender som led i sit arbejde, eventuelt blot underkastes stikprøvekontrol.

3. Sømænd

3.1. Uanset artikel 4 og 7 kan medlemsstaterne tillade sømænd, der er i besiddelse af et identitetsdokument for søfolk udstedt i henhold til Genève-konventionen af 19. juni 2003 (nr. 185), London-konventionen af 9. april 1965 og de relevante bestemmelser i den nationale lovgivning, at indrejse på medlemsstaternes område, når de går i land for at opholde sig i den havn, som deres skib anløber, eller i tilgrænsende kommuner, uden at henvende sig til et grænseovergangssted. De skal dog være opført på deres skibs besætningsliste, der i forvejen er blevet kontrolleret af de kompetente myndigheder.

Afhængig af risikovurderingen for så vidt angår indre sikkerhed og ulovlig indvandring underkaster grænsevagterne dog sømændene kontrol i overensstemmelse med artikel 7, inden de går i land.

Såfremt en sømand udgør en trussel mod den offentlige orden, den offentlige sundhed eller den nationale sikkerhed, kan vedkommende nægtes tilladelse til at gå i land.

3.2. Sømænd, som agter at opholde sig uden for de kommuner, der ligger i nærheden af havnene, skal opfylde betingelserne for indrejse på medlemsstaternes område som fastsat i artikel 5, stk. 1.

4. Indhavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas samt medlemmer af internationale organisationer

4.1. Indhavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenestepas udstedt af tredjelande eller deres regeringer, der er anerkendt af medlemsstaterne, samt personer, der er i besiddelse af dokumenter udstedt af de i punkt 4.4 nævnte internationale organisationer, og som rejser i embeds medfør, kan i kraft af de særlige privilegier eller immuniteter, de nyder, få forrang for andre rejsende ved ind- og udrejsekontrollen, selv om de i givet fald stadig er visumpflichtige.

Uanset artikel 5, stk. 1, litra c), skal indehavere af disse dokumenter ikke godtgøre, at de er i besiddelse af tilstrækkelige subsistensmidler.

- 4.2. Hvis en person, der ankommer til den ydre grænse, påberåber sig privilegier, immuniteter eller fritagelser, kan grænsevagten forlange, at vedkommende beviser sin status ved at fremlægge relevant dokumentation herfor, navnlig attester fra den akkrediterende stat, diplomatpas eller andet. I tvivlstilfælde kan grænsevagten om nødvendigt søge oplysninger ved direkte henvendelse til udenrigsministeriet.
- 4.3. Akkrediterede medlemmer af diplomatiske og konsulære repræsentationer og deres familie kan rejse ind på medlemsstaternes område ved fremvisning af det kort, der er omhandlet i artikel 19, stk. 2, og deres grænsepassagedokument. Endvidere må grænsevagterne uanset artikel 13 ikke nægte indehavere af diplomatpas, officielle pas eller tjenstepas indrejse på medlemsstaternes område uden først at have konsulteret de kompetente nationale myndigheder. Dette gælder ligeledes, når den pågældende er indberettet i SIS.
- 4.4. De i punkt 4.1 omhandlede dokumenter, udstedt af internationale organisationer, er bl.a. følgende:
- laissez-passer fra De Forenede Nationer udstedt til De Forenede Nationers og særorganisationernes personale på grundlag af konventionen om rettigheder og immuniteter for særorganisationerne, vedtaget af De Forenede Nationers Generalforsamling i New York den 21. november 1947
 - passerseddel fra Det Europæiske Fællesskab (EF)
 - passerseddel fra Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom)
 - legitimationsdokument udstedt af Europarådets generalsekretær
 - dokumenter udstedt i henhold til artikel III, stk. 2, i overenskomsten mellem deltagerne i den nordatlantiske traktat vedrørende status for deres styrker (militært identitetskort med tjenstlig rejseordre, en rejseplan eller en personlig eller fælles marchordre) samt dokumenter udstedt inden for rammerne af partnerskab for fred.

5. Grænsearbejdere

- 5.1. Retningslinjerne for ind- og udrejsekontrol med grænsearbejdere er fastsat i de generelle bestemmelser om grænsekontrol, navnlig artikel 7 og 13.
- 5.2. Uanset artikel 7 underkastes grænsearbejdere, som grænsevagterne kender godt, fordi de hyppigt passerer grænsen ved samme grænseovergang, og som på grundlag af en første kontrol viser sig ikke at være indberettet hverken i SIS eller i en national database, kun stikprøvekontrol for at fastslå, om de er i besiddelse af et gyldigt grænsepassagedokument og opfylder de nødvendige betingelser for indrejse. Disse personer underkastes med uregelmæssige mellemrum, uden varsel, en indgående ind- og udrejsekontrol.
- 5.3. Bestemmelserne i punkt 5.2 kan udvides til også at omfatte andre kategorier af regelmæssige grænsependlere.

6. Mindreårige

- 6.1. Grænsevagterne skal være særlig opmærksomme på mindreårige, uanset om de rejser ledsaget eller uledsaget. Mindreårige, der passerer en ydre grænse, underkastes samme ind- og udrejsekontrol som voksne, som foreskrevet i denne forordning.
- 6.2. I tilfælde af ledsagede mindreårige kontrollerer grænsevagten, om de personer, der ledsager den mindreårige, har forældremyndigheden over denne, bl.a. når den mindreårige kun ledsages af én voksen, og der er en alvorlig grund til at tro, at den mindreårige ulovligt er blevet fjernet fra den eller de personer, der har forældremyndigheden over den mindreårige. I sidstnævnte tilfælde foretager grænsevagten yderligere efterforskning med henblik på at konstatere, om der er uoverensstemmelse eller modstrid mellem de givne oplysninger.
- 6.3. Når der er tale om mindreårige, som rejser uledsaget, skal grænsevagterne gennem en indgående kontrol af rejsedokumenter og -bilag sikre sig, at de mindreårige ikke forlader området imod den eller de personers vilje, som har forældremyndigheden over dem.

BILAG VIII

Angivelse af stat

Statens logo (angivelse af myndighed)



(1)

GODKENDELSE AF BEVIS FOR OVERHOLDELSE AF REGLERNE FOR VARIGHEDEN AF ET KORTVARIGT OPHOLD I TILFÆLDE, HVOR REJSEDOKUMENTET IKKE ER STEMPLERET VED INDREJSE

Den _____ kl. (tidspunkt) _____ i (sted) _____

Undertegnede myndighed _____ oplyser med hensyn til

Efternavn _____ Fornavn _____

Fødselsdato _____ Fødested _____ Køn _____

Nationalitet _____ Bopæl _____

Rejsedokument _____ nr. _____

Udstedt i _____ den _____

Visum nr. _____ (hvis relevant) udstedt af _____

for en periode på _____ dage med følgende begrundelse: _____

Under hensyn til det fremlagte bevis for varigheden af hans/hendes ophold på medlemsstaternes område anses vedkommende for at være indrejst i medlemsstaten _____ den _____ kl. _____ ved grænseovergangsstedet _____

Undertegnede myndighed kan kontaktes på:

Tlf. _____

Fax _____

E-mail: _____

Den berørte udlænding modtager en kopi af dette dokument.

Den berørte udlænding

Den ansvarlige embedsmand
+ stempel

(1) Der kræves ikke logo for Island og Norge.

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 563/2006

af 13. marts 2006

om indgåelse af en partnerskabsaftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Salomonøerne om fiskeri ud for Salomonøerne

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, og artikel 300, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) EF og Salomonøerne har forhandlet sig frem til og parafetter en partnerskabsfiskeriaftale, der giver EF-fiskere mulighed for at fiske i de farvande, som fiskerimæssigt hører ind under Salomonøernes højhedsområde eller jurisdiktion.
- (2) Aftalen indeholder bestemmelser om økonomisk, finansielt, teknisk og videnskabeligt samarbejde i fiskerierhvervet med henblik på at sikre, at ressourcerne bevares og udnyttes på en bæredygtig måde, og om partnerskaber mellem virksomheder med henblik på i begge parter interesse at udvikle økonomiske aktiviteter inden for fiskeriet og tilknyttede aktiviteter.
- (3) Aftalen bør godkendes.
- (4) Det er vigtigt at fastsætte en nøgle for fordeling af fiskerimulighederne mellem medlemsstaterne.
- (5) De medlemsstater, hvis fartøjer fisker i henhold til denne aftale, skal meddele Kommissionen, hvor store mængder af hver bestand deres fartøjer har fanget i Salomonøernes fiskerizone, jf. Kommissionens forordning (EF) nr. 500/2001 af 14. marts 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93

vedrørende kontrollen af EF-fiskerfartøjernes fangster i tredjelandes farvande og på åbent hav ⁽²⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Partnerskabsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Salomonøerne om fiskeri ud for Salomonøerne (i det følgende benævnt »aftalen«) godkendes hermed på EF's vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne forordning.

Artikel 2

De fiskerimuligheder, der er fastsat i protokollen til aftalen, fordeles mellem medlemsstaterne således:

— notfartøjer med fryseanlæg til tunfiskeri:	Spanien:	75 % af de disponible fiskerimuligheder
	Frankrig	25 % af de disponible fiskerimuligheder
— langlinefartøjer med flydeline:	Spanien:	6 fartøjer
	Portugal:	4 fartøjer

Hvis de fangstmuligheder, der er fastsat i protokollen, ikke udnyttes fuldt ud med licensansøgningerne fra disse medlemsstater, kan Kommissionen tage licensansøgninger fra enhver anden medlemsstat i betragtning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på syvendendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. marts 2006.

På Rådets vegne
M. BARTENSTEIN
Formand

⁽¹⁾ Udtalelse afgivet den 14.2.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EFT L 73 af 15.3.2001, s. 8.

PARTNERSKABSÅFТАLE**mellem Det Europæiske Fællesskab og Salomonøerne om fiskeri ud for Salomonøerne**

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB, i det følgende benævnt »EF«, og

SALOMONØERNES REGERING, i det følgende benævnt »Salomonøerne«,

i det følgende tilsammen benævnt »parterne«,

SOM TAGER HENSYN TIL det nære samarbejde og de nære forbindelser mellem EF og Salomonøerne, navnlig under Lomé-konventionen og Cotonou-aftalen, og parternes gensidige ønske om at bevare og yderligere udbygge disse forbindelser,

SOM TAGER HENSYN TIL Salomonøernes ønske om at fremme en rationel udnyttelse af landets fiskeressourcer gennem intensiveret samarbejde,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at området indtil 200 sømil fra Salomonøernes kystbasislinjer fiskerimæssigt hører under Salomonøernes højhedsområde eller jurisdiktion,

UNDER HENVISNING TIL De Forenede Nationers havretskonvention og De Forenede Nationers aftale om fiskebestande,

SOM ER OPMÆRKSOMME PÅ vigtigheden af de principper, der blev fastlagt i den adfærdskodeks for ansvarligt fiskeri, som FAO-konferencen vedtog i 1995,

SOM BEKRÆFTER, at kyststaters udøvelse af suveræne rettigheder i farvande under deres jurisdiktion med henblik på udnyttelse, bevarelse og forvaltning af de levende ressourcer skal ske efter de folkeretlige principper og sædvaner og under behørig hensyntagen til regionale sædvaner,

SOM ER BESLUTTET PÅ i begge parter interesse at samarbejde om at fremme et ansvarligt fiskeri for at sikre, at de levende marine ressourcer bevares og udnyttes bæredygtigt på langt sigt,

SOM ER OVERBEVIST OM, at et sådant samarbejde skal udmøntes i initiativer og foranstaltninger, der, hvad enten de gennemføres i fællesskab eller unilateralt, supplerer hinanden, er forenelige med den fastlagte politik og skaber en synergieffekt,

SOM ER BESLUTTET PÅ i den forbindelse at indlede en dialog for at få udformet en sektorpolitik for fiskeriet på Salomonøerne og finde egnede metoder til at sikre, at en sådan politik rent faktisk gennemføres, og at de økonomiske beslutningstagere og civilsamfundet inddrages i processen,

SOM ØNSKER, at der fastsættes vilkår og bestemmelser for EF-fartøjernes fiskeri i Salomonøernes fiskerizone og for støtten fra EF til fremme af ansvarligt fiskeri i denne fiskerizone,

SOM ER BESLUTTET PÅ at skabe et tæt økonomisk samarbejde inden for fiskeriet og tilknyttede aktiviteter gennem oprettelse og udvikling af blandede selskaber med deltagelse af virksomheder fra begge parter,

ER ENIGE OM FØLGENDE:

Artikel 1**Emne**

Ved denne aftale fastsættes der principper, regler og procedurer for:

— økonomisk, finansielt, teknisk og videnskabeligt samarbejde i fiskerierhvervet for at fremme ansvarligt fiskeri i

Salomonøernes fiskerizone, så fiskeressourcerne bevares og udnyttes på en bæredygtig måde, og udvikle Salomonøernes fiskerierhverv

— EF-fiskerifartøjers adgang til Salomonøernes fiskerizone

- fiskeriovervågning i Salomonøernes fiskerizone med henblik på at sikre, at ovennævnte regler og vilkår overholdes
 - foranstaltninger til effektiv bevarelse og forvaltning af fiskebestande
 - forebyggelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri
 - partnerskaber mellem virksomheder med henblik på i begge parter interesse at udvikle økonomiske aktiviteter inden for fiskeriet og tilknyttede aktiviteter.
- iii) enhver aktivitet, der med rimelighed kan forventes at føre til lokalisering, fangst eller høst af fisk
 - iv) udlægning af, søgning efter eller bjergning af indretninger, der tiltrækker fisk, eller dertil knyttet udstyr, herunder radiofyre
 - v) enhver virksomhed til søs til støtte eller forberedelse af aktiviteter som beskrevet i nr. i)–iv)
 - vi) anvendelse af andre skibe eller luftfartøjer i forbindelse med aktiviteter som beskrevet i nr. i)–v), undtagen i nødsituationer, hvor besætningens helbred eller sikkerhed eller et fartøjs sikkerhed er i fare

Artikel 2

Definitioner

I denne aftale forstås ved:

- a) »Salomonøernes myndigheder«: Department of Fisheries and Marine Resources of Solomon Islands (Salomonøernes ministerium for fiskeri og marine ressourcer) eller Permanent Secretary of Fisheries of the Department of Fisheries and Marine Resources of Solomon Islands (statssekretæren for fiskeri i Salomonøernes ministerium for fiskeri og marine ressourcer)
- b) »EF's myndigheder«: Europa-Kommissionen
- c) »Salomonøernes fiskerizone«: de farvande, der fiskerimæssigt hører under Salomonøernes højhedsområde eller jurisdiktion, og som i Salomonøernes nationale lovgivning defineres som »Salomonøernes fiskerigrænser«
- d) »EF-fartøj«: et fiskerfartøj, der fører en EF-medlemsstats flag og er registreret i EF
- e) »blandet selskab«: et kommercielt selskab oprettet på Salomonøerne af redere eller nationale virksomheder fra de to parter med henblik på fiskeri eller tilknyttede aktiviteter
- f) »Den Blandede Komité«: en komité, der består af repræsentanter for EF og Salomonøerne, og hvis opgaver er beskrevet i artikel 9 i denne aftale
- g) »fiskeri«:
 - i) søgning efter, fangst af eller høst af fisk
 - ii) forsøg på søgning efter, fangst af eller høst af fisk
- h) »fiskerfartøj«: ethvert fartøj, der anvendes til eller er beregnet til fiskeri, herunder hjælpefartøjer, transportfartøjer og ethvert andet fartøj, der er direkte involveret i sådant fiskeri
- i) »operatør«: enhver person, der har kommandoen over et fiskerfartøj eller har ansvaret for et fartøjs drift, herunder ejeren, befragteren eller føreren
- j) »omladning«: overførsel af en del af eller alle fisk om bord på et fiskerfartøj til et andet fiskerfartøj til søs eller i havn.

Artikel 3

Principper og mål for aftalens gennemførelse

1. Parterne forpligter sig til at fremme ansvarligt fiskeri i Salomonøernes fiskerizone efter princippet om ikke-diskrimination af de forskellige flåder, der fisker i zonen, jf. dog aftaler indgået mellem udviklingslande inden for et geografisk område, herunder gensidige fiskeriaftaler.
2. Parterne samarbejder om at udforme og gennemføre en sektorpolitik for fiskeriet i Salomonøernes fiskerizone og indleder med henblik herpå en politisk dialog om de nødvendige reformer. De forpligter sig til ikke at træffe foranstaltninger på dette område uden først at holde samråd med hinanden.
3. Parterne samarbejder også om at foretage fælles og unilaterale forhåndsevaluering, løbende evaluering og efterfølgende evaluering af foranstaltninger, programmer og aktioner, der gennemføres på basis af denne aftale.
4. Parterne forpligter sig til at sørge for, at denne aftale gennemføres efter principperne om god økonomisk og social styring.

5. Påmønstringen af søfolk fra Salomonøerne på EF-fartøjer sker på basis af Den Internationale Arbejdsorganisations erklæring om grundlæggende principper og rettigheder på arbejdet, som gælder umiddelbart for ansættelseskontrakter og generelle ansættelsesvilkår i den forbindelse. Det drejer sig navnlig om foreringsfrihed, faktisk anerkendelse af arbejdstageres ret til kollektive forhandlinger og ikke-diskrimination, hvad angår beskæftigelse og erhverv.

Artikel 4

Videnskabeligt samarbejde

1. I aftalens gyldighedsperiode overvåger EF og Salomonøerne ressourcernes tilstand i Salomonøernes fiskerizone. I den forbindelse holdes der i nødvendigt omfang fælles videnskabelige møder skiftevis i EF og på Salomonøerne.

2. På grundlag af konklusionerne fra det videnskabelige møde og den bedste videnskabelige rådgivning holder parterne samråd i Den Blandede Komité, der er omhandlet i artikel 9, for i fællesskab i nødvendigt omfang at træffe foranstaltninger, som skal sikre, at fiskeressourcerne forvaltes bæredygtigt.

3. Parterne holder samråd enten direkte eller i de relevante internationale organisationer med henblik på forvaltning af de levende ressourcer i det vestlige og centrale Stillehav og samarbejde om relevant videnskabelig forskning.

Artikel 5

EF-fartøjers adgang til fiskeri i Salomonøernes fiskerizone

1. Salomonøerne forpligter sig til at give EF-fartøjerne adgang til at fiske i deres fiskerizone i overensstemmelse med denne aftale, herunder protokollen og bilaget dertil.

2. Fiskeri i henhold til denne aftale er undergivet Salomonøernes love og administrative bestemmelser. Salomonøerne underretter Kommissionen om enhver ændring af nævnte love og administrative bestemmelser senest henholdsvis 6 måneder og 1 måned før deres anvendelse.

3. Salomonøerne er ansvarlige for, at fiskeriovervågningsbestemmelserne i protokollen gennemføres effektivt. EF-fartøjerne skal samarbejde med de myndigheder på Salomonøerne, der har ansvaret for at foretage sådan overvågning. Foranstaltninger, som Salomonøerne træffer til regulering af fiskeriet med henblik på bevarelse af fiskeressourcerne, skal være baseret på objektive og videnskabelige kriterier. De anvendes uden diskrimination på både EF-fartøjer, fartøjer fra Salomonøerne og tredjelandsfartøjer, jf. dog eventuelle aftaler indgået mellem udviklingslande inden for samme geografiske område, herunder gensidige fiskeriaftaler.

4. EF træffer alle passende foranstaltninger til at sikre, at dets fartøjer overholder aftalen og de love og administrative bestemmelser, der gælder for fiskeri i Salomonøernes fiskerizone.

Artikel 6

Licenser

Proceduren for udstedelse af fiskerilicenser, afgifternes størrelse og betalingsmåden for rederne fastsættes i bilaget til protokollen.

Artikel 7

Finansiell modydelse

1. EF betaler en samlet finansiell modydelse til Salomonøerne på de betingelser, der er fastsat i protokollen og bilagene. Den samlede finansielle modydelse beregnes på basis af to sammenhængende faktorer, nemlig:

- a) EF-fartøjers adgang til fiskeri i Salomonøernes fiskerizone og
- b) EF's finansielle støtte til fremme af ansvarligt fiskeri og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Salomonøernes fiskerizone.

Den del af den finansielle modydelse, der er omhandlet i stk. 1, litra b), bestemmes og forvaltes ud fra de mål, som parterne er blevet enige om i henhold til protokollen, og som skal nås som led i sektorpolitikken for fiskeriet på Salomonøerne, og i overensstemmelse med et årligt og flerårigt program for sektorpolitikens gennemførelse.

2. Den finansielle modydelse fra EF betales årligt i overensstemmelse med protokollen, jf. dog bestemmelserne i denne aftale og dens protokol om eventuel ændring af modydelsens størrelse som følge af:

- a) alvorlige omstændigheder, bortset fra naturbegivenheder, der gør det umuligt at fiske i Salomonøernes fiskerizone (jf. aftalens artikel 14)
- b) nedskæring af EF-fartøjernes fiskerimuligheder, som parterne ud fra den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning af hensyn til forvaltningen af de pågældende bestande måtte aftale i de tilfælde, hvor det skønnes nødvendigt for at bevare ressourcerne og udnytte dem bæredygtigt (jf. protokollens artikel 4)
- c) udvidelse af EF-fartøjernes fiskerimuligheder, som parterne måtte aftale, hvis det af den bedste videnskabelige rådgivning fremgår, at ressourcernes tilstand tillader en sådan udvidelse (jf. protokollens artikel 1 og 4)

- d) revurdering af betingelserne for EF's finansielle støtte til gennemførelse af en sektorpolitik for fiskeriet på Salomonøerne (jf. protokollens artikel 5), hvis resultaterne af den årlige og flerårige programmering ifølge begge parter berettiger en sådan revurdering
- e) opsigelse af aftalen, jf. artikel 12
- f) suspension af aftalens gennemførelse, jf. artikel 13.
- c) at fungere som et forum for mindelig bilæggelse af eventuelle tvister om aftalens fortolkning eller gennemførelse
- d) i nødvendigt omfang at revurdere fiskerimulighederne og dermed størrelsen af den finansielle modydelse. Beregningerne baseres på principperne i protokollens artikel 1, 2 og 3
- e) at varetage andre opgaver, som parterne måtte aftale.

Artikel 8

Fremme af samarbejdet mellem økonomiske beslutningstagere og i civilsamfundet

1. Parterne skal fremme økonomisk, handelsmæssigt, videnskabeligt og teknisk samarbejde i fiskerierhvervet og tilknyttede sektorer. De skal holde samråd for at koordinere de forskellige foranstaltninger, der måtte blive truffet med henblik herpå.
2. Parterne skal fremme udveksling af oplysninger om fangstmetoder og fiskeredskaber, konserveringsmetoder og industriel forarbejdning af fiskerivarer.
3. Parterne skal bestræbe sig for at skabe gunstige vilkår for udbygning af forbindelserne mellem virksomheder fra parterne på det tekniske, økonomiske og handelsmæssige område ved at medvirke til at skabe et gunstigt miljø for udviklingen af erhvervsvirksomhed og investeringer.
4. Parterne skal især tilskynde til, at der oprettes blandede selskaber i gensidig interesse. Oprettelsen af blandede selskaber på Salomonøerne og overførslen af EF-fartøjer til blandede selskaber skal systematisk være i overensstemmelse med Salomonøernes og EF's lovgivning.

Artikel 9

Den Blandede Komité

1. Der nedsættes en blandet komité, som skal påse, at denne aftale gennemføres korrekt. Den Blandede Komité har følgende opgaver:
 - a) at overvåge opfyldelsen, fortolkningen og gennemførelsen af aftalen og navnlig at foretage den årlige og flerårige programmering, jf. artikel 5, stk. 2, i protokollen, og at evaluere gennemførelsen
 - b) at sikre den nødvendige kontakt i fiskerispørgsmål af fælles interesse

2. Den Blandede Komité holder møde mindst én gang om året skiftevis i EF og på Salomonøerne, og formandskabet varetages af den part, der holder mødet. Den holder ekstraordinært møde, hvis en af parterne anmoder om det.

Artikel 10

Aftalens geografiske anvendelsesområde

Denne aftale gælder dels for de områder, hvor traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab finder anvendelse, på de betingelser, der er fastlagt i denne traktat, dels for Salomonøernes område.

Artikel 11

Varighed

Aftalen gælder tre år fra datoen for dens ikrafttræden. Den fornyes automatisk i yderligere perioder på tre år, medmindre den opsiges i overensstemmelse med artikel 12.

Artikel 12

Ophør

1. Aftalen kan opsiges af en af parterne i tilfælde af alvorlige omstændigheder såsom tilbagegang i de berørte bestande, ufuldstændig udnyttelse af de fiskerimuligheder, som EF-fartøjerne har fået tildelt, eller manglende overholdelse af parternes forpligtelser med hensyn til bekæmpelse af ulovlig, urapporteret og ureguleret fiskeri.
2. Den part, der ønsker at opsiges aftalen, skal mindst seks måneder før udløbet af første periode eller hver yderligere periode skriftligt meddele den anden part, at den agter at opsiges aftalen.
3. Efter meddelelsen om opsigelse som omhandlet i stk. 2 skal parterne holde samråd.
4. Den finansielle modydelse, der er omhandlet i artikel 7, for det år, som opsigelsen får virkning fra, nedsættes forholdsmæssigt og pro rata temporis.

5. Inden udløbet af gyldighedsperioden for enhver protokol til denne aftale forhandler parterne om og aftaler, hvilke ændringer eller tilføjelser der er behov for i protokollen og bilaget.

Artikel 13

Suspension og revision af den finansielle modydelse

1. Gennemførelsen af denne aftale kan suspenderes på initiativ af en af parterne i tilfælde af alvorlig uenighed om gennemførelsen af bestemmelserne i aftalen eller i protokollen og bilaget dertil. For at protokollens gennemførelse kan suspenderes, skal den part, der ønsker en sådan suspension, meddele dette skriftligt senest tre måneder inden datoen for suspensionens ikrafttræden. Efter modtagelsen af en sådan meddelelse skal parterne holde samråd med henblik på at løse deres tvister i mindelighed.

2. Den finansielle modydelse, der er omhandlet i artikel 7, ned-sættes forholdsmæssigt og pro rata temporis alt efter suspensionens varighed.

Artikel 14

Suspension som følge af force majeure

1. Hvis alvorlige omstændigheder, bortset fra naturbegivenheder, gør det umuligt at fiske i Salomonøernes eksklusive økonomiske zone (EEZ), kan EF suspendere betalingen af den finansielle

modydelse, der er omhandlet i protokollens artikel 2, efter at de to parter om muligt har holdt samråd, og forudsat at EF har betalt ethvert beløb, det måtte skyldes på suspensionstidspunktet.

2. Betalingen af den finansielle modydelse genoptages, så snart parterne efter samråd er blevet enige om, at de omstændigheder, der gjorde, at fiskeriet måtte indstilles, ikke længere består, og at situationen igen tillader fiskeri. Betalingen bør foretages senest to måneder efter begge parters bekræftelse.

3. Gyldigheden af de licenser, som EF-fartøjerne har fået udstedt efter aftalens artikel 6 og protokollens artikel 1, forlænges med en periode svarende til den, hvor fiskeriet var suspenderet.

Artikel 15

Protokollen og bilaget udgør en integrerende del af denne aftale.

Artikel 16

Denne aftale, der er udfærdiget i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, og hvor hver tekst har samme gyldighed, træder i kraft på den dato, hvor parterne giver hinanden meddelelse om, at de nødvendige procedurer i forbindelse med vedtagelsen er afsluttet.

PROTOKOL**om fastsættelse af de fiskerimuligheder og betalinger, der er omhandlet i partnerskabsaftalen mellem
Det Europæiske Fællesskab og Salomonøerne om fiskeri ud for Salomonøerne***Artikel 1***Anvendelsesperiode og fiskerimuligheder**

1. Salomonøerne udsteder årlige fiskerilicenser til EF-tunfiskerfartøjer, jf. aftalens artikel 6, i overensstemmelse med landets nationale tunforvaltningsplan inden for de grænser, der er fastsat i Palau-aftalen om forvaltning af notfiskeriet i det vestlige Stillehav, i det følgende benævnt »Palau-aftalen«.

2. I en periode på tre år fra datoen for denne protokols ikrafttræden tildeles der i henhold til aftalens artikel 5 følgende fiskerimuligheder:

— Der udstedes årlige licenser for samtidigt fiskeri i Salomonøernes fiskerizone til 4 notfartøjer og 10 langlinefartøjer.

3. Fra protokollens andet anvendelsesår kan antallet af fiskerilicenser til notfartøjer som fastsat i protokollens artikel 1, stk. 2, på EF's anmodning forhøjes, jf. dog aftalens artikel 9, stk. 1, litra d), og protokollens artikel 4, hvis ressourcerne tillader det, og i overensstemmelse med de årlige begrænsninger i Palau-aftalen og en behørig vurdering af tunbestanden baseret på objektive og videnskabelige kriterier, herunder Western and Central Pacific Tuna Fishery Overview and Status of Stocks, som Secretariat of the Pacific Community offentliggør hvert år.

4. Stk. 1, 2 og 3 anvendes, jf. dog denne protokols artikel 4, 6 og 7.

*Artikel 2***Finansiell modydelse — Betalingsbetingelser**

1. Den samlede finansielle modydelse, der er omhandlet i aftalens artikel 7, fastsættes til 400 000 EUR pr. år.

2. Stk. 1 anvendes, jf. dog denne protokols artikel 4 og aftalens artikel 13 og 14.

3. Hvis EF-fartøjernes samlede tunfangster pr. år i Salomonøernes fiskerizone overstiger 6 000 t, forhøjes den samlede årlige finansielle modydelse med 65 EUR pr. t yderligere fanget tun.

Det samlede årlige beløb, som EF skal betale, kan dog ikke overstige det tredobbelte af den finansielle modydelse omhandlet i stk. 1.

4. For hver yderligere licens til notfartøjer, som Salomonøerne tildeler, jf. artikel 1, stk. 3, forhøjer EF den finansielle modydelse, der er omhandlet i denne protokols artikel 2, stk. 1, med 65 000 EUR pr. år.

5. Betaling skal finde sted senest den 1. maj for det første år og senest på årsdagen for protokollens indgåelse for de efterfølgende år.

6. Salomonøerne har enekompetence med hensyn til anvendelsen af den finansielle modydelse, jf. dog artikel 5.

7. Den finansielle modydelse indbetales på Government Revenue Account, som Salomonøerne har åbnet i et pengeinstitut, der anvises af Salomonøerne. Det drejer sig om følgende konto: Solomon Islands Government Revenue Account No. 0260-002 i Central Bank of Solomon Islands, Honiara. Den årlige finansielle modydelse, som EF skal betale for tildeling af yderligere årlige licenser, jf. artikel 1, stk. 3, og artikel 2, stk. 4, indbetales på samme konto.

*Artikel 3***Samarbejde om ansvarligt fiskeri**

1. Begge parter forpligter sig til at fremme ansvarligt fiskeri i Salomonøernes fiskerizone efter princippet om ikke-diskrimination af de forskellige flåder, der fisker i disse farvande.

2. I protokollens gyldighedsperiode overvåger EF og Salomonøerne ressourcernes tilstand og bæredygtighed i Salomonøernes fiskerizone.

3. De to parter holder på basis af konklusionerne fra årsmødet mellem medlemmerne af Palau-aftalen og den årlige bestandsvurdering, som Secretariat of the Pacific Community foretager, samråd i Den Blandede Komité, der er omhandlet i aftalens artikel 9, og træffer i fællesskab de foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at sikre bæredygtig udvikling af fiskeressourcerne.

*Artikel 4***Revision af fiskerimuligheder**

1. Fiskerimulighederne omhandlet i artikel 1 kan, hvis parterne er enige om det, udvides, hvis en sådan udvidelse efter konklusionerne fra årsmødet mellem medlemmerne af Palau-aftalen og den årlige bestandsvurdering, som Secretariat of the Pacific Community foretager, ikke bringer en bæredygtig udnyttelse af Salomonøernes fiskeressourcer i fare. I så fald forhøjes den finansielle modydelse omhandlet i artikel 2, stk. 1, forholdsmæssigt og pro rata temporis.

2. Hvis parterne omvendt bliver enige om at træffe foranstaltninger, der medfører, at fiskerimulighederne i artikel 1 reduceres, nedsættes den finansielle modydelse forholdsmæssigt og pro rata temporis.

3. Fordelingen af fiskerimulighederne mellem de forskellige fartøjskategorier kan ligeledes revideres efter aftale mellem parterne og under overholdelse af enhver henstilling fra det videnskabelige møde om forvaltning af de bestande, der risikerer at blive berørt af en sådan omfordeling. Parterne aftaler en passende justering af den finansielle modydelse, hvis en sådan omfordeling af fiskerimuligheder gør det berettiget.

*Artikel 5***Støtte til fremme af ansvarligt fiskeri i Salomonøernes farvande**

1. Salomonøerne udformer og gennemfører en sektorpolitik for fiskeriet på Salomonøerne for at fremme ansvarligt fiskeri i landets farvande. 30 % af den samlede finansielle modydelse, der er omhandlet i denne protokols artikel 2, stk. 1, afsættes til disse mål. Denne modydelse forvaltes på baggrund af de mål, som de to parter opstiller i indforståelse med hinanden, og den årlige og flerårige programmering for at nå dem.

2. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 aftaler EF og Salomonøerne, så snart denne protokol træder i kraft og senest tre måneder efter ikrafttrædelsesdatoen, i Den Blandede Komité, der er omhandlet i aftalens artikel 9, et flerårigt sektorprogram og gennemførelsesbestemmelser hertil, herunder navnlig:

- a) de årlige og flerårige retningslinjer for, hvordan den i stk. 1 omhandlede procentdel af den finansielle modydelse skal anvendes
- b) de årlige og flerårige mål, der skal nås, for på sigt at skabe et bæredygtigt og ansvarligt fiskeri under hensyntagen til prioriteringen i Salomonøernes nationale fiskeripolitik eller andre politikker, der hænger sammen med eller har indvirkning på fremme af ansvarligt og bæredygtigt fiskeri

c) kriterier og procedurer for evaluering af resultaterne for hvert år.

3. Enhver foreslået ændring af det flerårige sektorprogram skal godkendes af begge parter i Den Blandede Komité.

4. Salomonøerne beslutter hvert år, hvordan den procentdel af den finansielle modydelse, der er omhandlet i stk. 1, skal anvendes til gennemførelsen af det flerårige program. For det første år af protokollens gyldighedsperiode skal EF underrettes om den finansielle modydelses anvendelse samtidig med, at det flerårige sektorprogram godkendes i Den Blandede Komité. For hvert efterfølgende år skal Salomonøerne underrette EF om anvendelsen senest 45 dage før protokollens årsdag.

5. Den procentdel (30 %) af den finansielle modydelse, der er omhandlet i stk. 1, forvaltes i fællesskab af Department of Fisheries and Marine Resources og Department of Finance and Treasury.

6. Hvis den årlige evaluering af resultaterne af gennemførelsen af det flerårige sektorprogram berettiger det, kan EF anmode om, at den del af den samlede finansielle modydelse, der er omhandlet i denne protokols artikel 5, stk. 1, nedsættes, for at tilpasse de faktiske økonomiske midler, der er afsat til gennemførelse af programmet, til resultaterne.

*Artikel 6***Twister — Suspension af protokollens gennemførelse**

1. Ved enhver tvist mellem parterne om fortolkningen af protokollens bestemmelser og deres anvendelse bør parterne holde samråd i Den Blandede Komité, der er omhandlet i aftalens artikel 9, og som om nødvendigt indkaldes til ekstraordinært møde.

2. Protokollens gennemførelse kan suspenderes af en af parterne, hvis tvisten mellem parterne betragtes som alvorlig, og hvis samrådet i Den Blandede Komité i overensstemmelse med stk. 1 ikke har gjort det muligt at løse tvisten i mindelighed, jf. dog artikel 7.

3. For at protokollens gennemførelse kan suspenderes, skal den part, der ønsker en sådan suspension, meddele dette skriftligt senest tre måneder inden datoen for suspensionens ikrafttræden.

4. I tilfælde af suspension fortsætter parterne med at holde samråd for at finde en mindelig løsning på tvisten. Når en sådan løsning er fundet, fortsætter protokollens gennemførelse, og den finansielle modydelse nedsættes forholdsmæssigt og pro rata temporis alt efter, hvor længe protokollens anvendelse har været suspenderet.

*Artikel 7***Suspension af protokollens gennemførelse på grund af manglende betaling**

Hvis EF ikke foretager de betalinger, der er fastsat i protokollens artikel 2, kan protokollens gennemførelse suspenderes på følgende betingelser, jf. dog aftalens artikel 9:

- a) Salomonøernes kompetente myndigheder giver Europa-Kommissionen meddelelse om den manglende betaling. Europa-Kommissionen foretager den fornødne kontrol og betaler i givet fald senest 45 arbejdsdage efter datoen for modtagelse af meddelelsen.
- b) Hvis der inden for den frist, der er fastsat i litra a), ikke er foretaget betaling eller givet behørig begrundelse for, hvorfor der ikke er foretaget betaling, har Salomonøerne ret til at suspendere protokollens gennemførelse. De underretter straks Europa-Kommissionen herom.
- c) Protokollens gennemførelse fortsætter, så snart den pågældende betaling er foretaget.

*Artikel 8***Nationale love og administrative bestemmelser**

Aktiviteter, som fartøjer, der fisker i henhold til denne protokol og bilagene dertil, udøver, navnlig omladning, anvendelse af havnefaciliteter og proviantering, er underkastet Salomonøernes gældende love og administrative bestemmelser.

*Artikel 9***Ikrafttræden**

1. Denne protokol og dens bilag træder i kraft på den dato, hvor parterne meddeler hinanden, at de med henblik herpå nødvendige procedurer er afsluttet.
2. Den anvendes tidligst fra den 1. januar 2005.

BILAG

Betingelser for EF-fartøjers fiskeri i Salomonøernes fiskerizone

KAPITEL I

FORMALITETER I FORBINDELSE MED ANSØGNING OM OG UDSTEDELSE AF LICENSER

AFSNIT 1

Udstedelse af licenser

1. Kun EF-fartøjer, der opfylder visse betingelser, kan få udstedt licens til fiskeri i Salomonøernes fiskerizone.
2. Et fartøj er kun berettiget til at fiske i Salomonøernes farvande, hvis rederen, fartøjsføreren og selve fartøjet ikke har forbud mod at fiske her. De må ikke have noget mellemværende med regeringen, dvs. de skal have opfyldt alle tidligere indgåede forpligtelser i forbindelse med deres fiskeri i Salomonøerne i henhold til de fiskeriaftaler, der er indgået med EF.
3. Ethvert EF-fartøj, for hvilket der ansøges om fiskerilicens, skal have en repræsentant med bopæl i Salomonøerne. Denne repræsentants navn og adresse anføres i licensansøgningen.
4. De relevante EF-myndigheder forelægger via Europa-Kommissionens delegation med ansvar for Salomonøerne (i det følgende benævnt »Europa-Kommissionens delegation«) Permanent Secretary of the Department of Fisheries and Marine Resources of Solomon Islands (i det følgende benævnt »statssekretæren«) en ansøgning for hvert fartøj, som ønsker at fiske under denne aftale, senest 15 dage før den ønskede gyldighedsperiodes begyndelse.
5. Ansøgninger indgives til statssekretæren på en formular som vist i tillæg 1.
6. Sammen med hver licensansøgning indgives følgende dokumenter:
 - bevis for betaling af afgiften for licensens gyldighedsperiode
 - en kopi af tonnagecertifikatet, bekræftet af flagmedlemsstaten, med angivelse af fartøjets tonnage udtrykt i bruttoregistertons (BRT)
 - et nyligt, bekræftet farvefoto på mindst 15 cm × 10 cm, der viser fartøjet fra siden i dets nuværende stand
 - alle andre dokumenter eller attester, der kræves efter de specifikke bestemmelser for de forskellige fartøjstyper, jf. denne protokol.
7. Afgiften indbetales på den konto, der er anvist af statssekretæren (Government Revenue Account No. 0260-002 i Central Bank of Solomon Islands, Honiara).
8. Afgifterne omfatter alle nationale og lokale afgifter med undtagelse af udgifter til serviceydelse og havne- og omladningsafgifter.
9. Statssekretæren udsteder senest 15 arbejdsdage efter modtagelsen af komplet dokumentation som omhandlet i punkt 6 licenserne for alle fartøjer til rederne eller disses repræsentanter via Europa-Kommissionens delegation.
10. Hvis Europa-Kommissionens delegation ikke har sit kontor åbent på det tidspunkt, hvor licensen underskrives, sendes licensen direkte til fartøjets repræsentant med kopi til delegationen.
11. Licensen udstedes for et bestemt fartøj og kan ikke overdrages.

12. I tilfælde af påvist force majeure kan et fartøjs licens på anmodning af EF erstattes med en ny licens til et andet fartøj med lignende karakteristika, uden at der skal betales afgift på ny. Hvis det fartøj, der erstatter et andet, har en større bruttoregister-tonnage (BRT) end det erstattede fartøj, betales afgiftsforskellen pro rata temporis. Begge fartøjernes samlede fangst medregnes, når EF-fartøjernes fangstmængde beregnes med henblik på at afgøre, om EF skal indbetale yderligere beløb i overensstemmelse med protokollens artikel 2, stk. 3.
13. Rederen for det fartøj, der skal erstattes, eller dennes repræsentant indgiver den annullerede licens til statssekretæren via Europa-Kommissionens delegation.
14. Den nye licens får virkning fra den dato, hvor rederen indgiver den annullerede licens til statssekretæren. Europa-Kommissionens delegation i Salomonøerne skal underrettes om licensoverdragelsen.
15. Licensen skal altid opbevares om bord, jf. dog kapitel VII, punkt 2, i dette bilag.

AFSNIT 2

Licensbetingelser — afgifter og forskud

1. Licenserne er gyldige i ét år. De kan fornyes. Eventuel fornyelse afhænger af, hvilke fiskerimuligheder protokollen giver.
2. Afgiften fastsættes til 35 EUR pr. ton, der tages i Salomonøernes fiskerizone.
3. Licenserne udstedes efter indbetaling af følgende standardbeløb på Government Revenue Account No. 0260-002 i Central Bank of Solomon Islands, Honiara:
 - 13 000 EUR pr. notfartøj til tunfiskeri svarende til afgiften for en fangst på 371 t tun eller tunlignende arter pr. år
 - 3 000 EUR pr. langlinefartøj svarende til afgiften for en fangst på 80 t tun eller tunlignende arter pr. år
4. Europa-Kommissionen udarbejder senest den 30. juni i det år, der følger efter fangstperioden, en endelig opgørelse over, hvor meget der skal betales i afgifter for fangstperioden. Det sker på grundlag af redernes fangstopgørelser. Dataene bør bekræftes af de videnskabelige institutter, som det påhviler at kontrollere EF's fangstdata (Institut de Recherche pour le Développement (IRD), Instituto Español de Oceanografía (IEO) eller Instituto Português de Investigaçao Maritima (IPIMAR)) og af Secretariat of the Pacific Community (SPC). Ud fra tallene for disse bekræftede fangstopgørelser udarbejder Kommissionen en opgørelse over de skyldige afgifter for hver licensperiode, beregnet på grundlag af 35 EUR pr. ton fangst.
5. Den af Kommissionen udarbejdede opgørelse over afgifterne forelægges statssekretæren til kontrol og godkendelse.

Salomonøernes myndigheder kan rejse indvendinger mod afgiftsopgørelsen indtil 30 dage fra forelæggelsen og kan kræve sagen forelagt Den Blandede Komité, hvis der ikke nås til enighed.

Rejser der ingen indvendinger inden 30 dage fra forelæggelsen af opgørelsen, anses Salomonøerne for at have godkendt denne.
6. Den endelige afgiftsopgørelse meddeles straks både statssekretæren, Europa-Kommissionens delegation, Secretariat of the Pacific Community (SPC) og rederne via disses nationale administrationer.
7. Rederne indbetaler eventuelle yderligere skyldige beløb til Salomonøernes kompetente myndigheder senest femogfyrre (45) dage efter meddelelsen af den bekræftede endelige opgørelse på Solomon Islands Government Revenue Account No. 0260-002 i Central Bank of Solomon Islands, Honiara.
8. Hvis facit af den endelige opgørelse er et beløb, der er lavere end forskuddet omhandlet i dette afsnits punkt 3, får rederen dog ikke saldoen tilbagebetalt.

KAPITEL II

FISKERIZONER

1. De fartøjer, der er omhandlet i protokollens artikel 1, har tilladelse til at fiske i Salomonøernes fiskerizone, dog ikke inden for en grænse på tredive (30) sømil omkring Main Group Archipelago (MGA) og de andre arkipelagers territorialfarvande. Statssekretæren forelægger koordinaterne for MGA's farvande A og de øvrige arkipelagers farvande (dvs. farvande B, C, D og E) inden aftalens ikrafttræden. Statssekretæren skal give Europa-Kommissionen meddelelse om enhver ændring af de nævnte lukkede fiskerizoner senest to måneder, før ændringerne anvendes.
2. Fiskeri er under ingen omstændigheder tilladt inden for 3 sømil fra eventuelle fiskekoncentrationsanordninger, hvis position angives ved hjælp af geografiske koordinater.

KAPITEL III

FANGSTOPGØRELSESDORDNING

1. I forbindelse med dette bilag defineres varigheden af et EF-fartøjs fangstrejse således:
 - enten perioden fra indsejling i til udsejling af Salomonøernes fiskerizone
 - eller perioden fra indsejling i Salomonøernes fiskerizone til omladning
 - eller perioden fra indsejling i Salomonøernes fiskerizone til landing.
2. Alle fartøjer med tilladelse til at fiske i Salomonøernes farvande i henhold til aftalen er forpligtet til at meddele deres fangster til statssekretæren efter følgende nærmere bestemmelser:
 - 2.1. I fangstopgørelserne anføres fartøjets fangster på hver fangstrejse. Fangstopgørelserne meddeles statssekretæren elektronisk med kopi til Europa-Kommissionen efter hver fangstrejses afslutning og under alle omstændigheder, inden fartøjet forlader Salomonøernes fiskerizone. De to modtagere af fangstopgørelsen sender straks et modtagelsesbevis elektronisk til fartøjet med kopi til hinanden.
 - 2.2. De originale fangstopgørelser, dvs. papirudgaven af de opgørelser, der er overført elektronisk i løbet af en årlig licensgyldighedsperiode, jf. punkt 2.1 ovenfor, indsendes til statssekretæren senest femogfyrre (45) dage efter afslutningen af den sidste fangstrejse i den pågældende periode. Samtidig sendes der papirudgavekopier til Europa-Kommissionen.
 - 2.3. Fartøjerne anfører deres fangster på en logbogsformular som vist i tillæg 2. For de perioder, hvor fartøjet ikke befinder sig i Salomonøernes farvande, skal fartøjsføreren i logbogen anføre »Uden for EEZ«.
 - 2.4. Formularerne skal udfyldes læseligt og underskrives af fartøjsføreren.
3. Hvis bestemmelserne i dette kapitel ikke overholdes, forbeholder Salomonøernes regering sig ret til at suspendere licensen for det pågældende fartøj, indtil formaliteterne er bragt i orden, og til at idømme det pågældende fartøjs reder sanktioner efter Salomonøernes lovgivning. Europa-Kommissionen skal underrettes herom.

KAPITEL IV

PÅMØNSTRING AF SØFOLK

1. Hvert EF-fartøj, der fisker under aftalen, forpligter sig til at påmønstre mindst ét (1) besætningsmedlem, som er statsborger i Salomonøerne. Arbejdsvilkårene for statsborgere fra Salomonøerne bør være de sædvanligt gældende i fiskerierhvervet i Salomonøerne.
2. Hvis et EF-fartøj ikke kan påmønstre ét (1) besætningsmedlem, der er statsborger i Salomonøerne, er rederne forpligtet til at betale et engangsbeløb svarende til hyren til to besætningsmedlemmer i den tid, der fiskes i Salomonøernes fiskerizone.

3. Det ovennævnte beløb indbetales på Government Revenue Account No. 0260-002 i Central Bank of Solomon Islands, Honiara.
4. Rederne vælger frit på en liste over søfolk opstillet af statssekretæren, hvilke søfolk de ønsker at påmønstre.
5. Rederen eller dennes repræsentant meddeler statssekretæren navnene på de søfolk fra Salomonøerne, der er påmønstreret det pågældende fartøj, og bekræfter, at de er opført på mønstringsrullen.
6. ILO-erklæringen om grundlæggende principper og rettigheder i forbindelse med arbejdet gælder automatisk for søfolk påmønstreret EF-fartøjer. Det drejer sig navnlig om foreningsfrihed, faktisk anerkendelse af arbejdstageres ret til kollektive forhandlinger og ikke-forskelsbehandling, hvad angår beskæftigelse og erhverv.
7. De lokale søfolks arbejdskontrakter, som de underskrivende parter modtager en kopi af, indgås mellem rederens repræsentant(er) på den ene side og søfolkene og/eller deres fagforeninger eller disses repræsentanter på den anden side i indforståelse med statssekretæren. Kontrakterne sikrer, at søfolkene er medlem af den for dem relevante socialsikringsordning, som omfatter livsforsikring, sygeforsikring og ulykkesforsikring.
8. De lokale søfolks hyre betales af rederne. Den fastsættes ved aftale mellem rederne eller disses repræsentanter og statssekretæren, inden licenserne udstedes. Lønvilkkårene for søfolk fra Salomonøerne må imidlertid ikke være dårligere end dem, der gælder for besætningsmedlemmer fra Salomonøerne, og under ingen omstændigheder ringere end ILO-normerne.
9. Enhver sømand, der er påmønstreret et EF-fartøj, skal melde sig hos føreren af det udpegede fartøj dagen før den foreslåede dato for hans påmønstring. Møder sømanden ikke frem på den dato og det tidspunkt, der er fastsat for påmønstring, fritages rederen automatisk for forpligtelsen til at påmønstre vedkommende.
10. Hvis rederne af andre grunde end den, der er nævnt i det foregående punkt, ikke påmønstrer lokale søfolk, skal de hurtigst muligt betale et standardbeløb (for fangståret) svarende til hyren for de søfolk, der ikke er påmønstreret.
11. Dette beløb anvendes til uddannelse af søfolk/fiskere i Salomonøerne og indbetales på Government Revenue Account No. 0260-002 i Central Bank of Solomon Islands, Honiara.

KAPITEL V

TEKNISKE SPECIFIKATIONER

Fiskerfartøjerne skal være i overensstemmelse med de henstillinger og afgørelser, som Sekretariat of the Pacific Community og medlemmerne Palau-aftalen har vedtaget om fiskeredskaber, fiskeredskabers tekniske specifikationer og alle andre tekniske foranstaltninger vedrørende fiskeri.

KAPITEL VI

OBSERVATØRER

1. I forbindelse med indgivelsen af en licensansøgning bidrager de pågældende EF-fartøjer til observatørprogrammet ved hvert at indbetale 400 EUR på Government Revenue Account No. 0260-002 i National Bank of Solomon Islands, Honiara.
2. Fartøjer, der har tilladelse til at fiske i Salomonøernes farvande i henhold til aftalen, skal tage observatører om bord, der er udpeget af Salomonøerne, efter følgende bestemmelser:
 - 2.1. Statssekretæren fastsætter hvert år omfanget af observationsprogrammet på grundlag af antallet af fartøjer, der har tilladelse til at fiske i farvandene under Salomonøernes jurisdiktion, og de pågældende fiskeressourcers tilstand. I overensstemmelse hermed fastsætter statssekretæren antallet eller procentdelen af fartøjer pr. kategori, som er forpligtet til at tage en observatør om bord.
 - 2.2. Statssekretæren opstiller en liste over de fartøjer, der skal tage en observatør om bord, og en liste over de observatører, der er udpeget hertil. Disse lister skal holdes ajour. De meddeles Europa-Kommissionen, så snart de er opstillet, og derpå hver tredje måned, hvis de er blevet ført ajour.

- 2.3. Statssekretæren meddeler de pågældende redere eller disses repræsentanter, at han agter at lade en udpeget observatør komme om bord på fartøjet. Dette sker i forbindelse med udstedelsen af licensen eller senest femten (15) dage inden den berammede dato for observatørens ombordtagning. Dennes navn meddeles hurtigst muligt.
3. Statssekretæren fastsætter varigheden af observatøernes ophold om bord, der i almindelighed ikke må være længere end nødvendigt for at de kan udføre deres arbejde. Statssekretæren informerer rederne eller disses repræsentanter herom, når de meddeler navnet på den observatør, der er udpeget til at komme om bord på fartøjet.
4. Betingelserne for observatørens ombordtagning aftales mellem rederne eller disses repræsentant og statssekretæren.
5. De berørte redere meddeler inden to uger og med ti dages varsel, på hvilken dato og i hvilken havn i Salomonøerne observatøerne tages om bord.
6. Tages observatøren om bord i et andet land, afholder rederen hans rejseudgifter. Forlader et fartøj med en observatør fra Salomonøerne om bord Salomonøernes fiskerizone, træffes der alle forholdsregler for at sikre, at observatøren vender tilbage til Salomonøerne så hurtigt som muligt for rederens regning.
7. Indfinder observatøren sig ikke er på det aftalte sted og senest seks (6) timer efter det aftalte tidspunkt, fritages rederen automatisk fra forpligtelsen til at tage denne observatør om bord.
8. Observatører behandles som officerer om bord. Observatøren har følgende opgaver:
 - 8.1. at observere fartøjernes fiskeri
 - 8.2. at kontrollere de fiskende fartøjers position
 - 8.3. at udtage biologiske prøver som led i videnskabelige programmer
 - 8.4. at opregne de anvendte fiskeredskaber
 - 8.5. at kontrollere de fangstdata vedrørende Salomonøernes fiskerizone, der er indført i logbogen
 - 8.6. at kontrollere bifangstprocenterne og udarbejde et skøn over de genudsatte mængder af salgbar fisk, krebsdyr, blæksprutter og havpattedyr
 - 8.7. ugentligt at indberette fangstdata pr. radio, herunder ombordværende hoved- og bifangster.
9. Fartøjsføreren gør sit yderste for at sikre observatørens fysiske sikkerhed og velfærd under udførelsen af hans opgaver.
10. Observatøren skal ligeledes have adgang til alle de faciliteter, der er nødvendige for udførelsen af hans hverv. Fartøjsføreren skal give observatøren adgang til de kommunikationsmidler, som er nødvendige for, at han kan udføre sine opgaver, til de dokumenter, der direkte vedrører fartøjets fiskeri, herunder logbog og navigationsbog, samt til de dele af fartøjet, hvortil adgang er nødvendig for at observatøren lettere kan udføre sine opgaver.
11. Under sit ophold om bord skal observatøren:
 - 11.1. træffe alle relevante foranstaltninger til at sikre, at hans ombordtagning og tilstedeværelse om bord ikke afbryder eller hæmmer fiskeriet
 - 11.2. behandle det ombordværende materiel og udstyr med respekt og respektere fortroligheden af alle skibspapirerne.
12. Observatøren udarbejder ved observationsperiodens afslutning, og inden han forlader fartøjet, en aktivitetsrapport, der sendes til statssekretæren med kopi til Europa-Kommissionens delegation. Han underskriver den i nærvær af fartøjsføreren, som kan tilføje eller lade tilføje alle bemærkninger, han finder på sin plads, idet han skriver under efter hver bemærkning. Fartøjsføreren får en kopi af rapporten, når observatøren går fra borde.

13. Rederen afholder udgifterne til observatørens kost og logi, som skal være af samme kvalitet som officerernes, under hensyntagen til mulighederne om bord på fartøjet.
14. Observatørens løn og sociale bidrag afholdes af Salomonøernes regering.

KAPITEL VII

IDENTIFIKATION AF FARTØJERNE OG HÅNDHÆVELSE AF REGLERNE

1. Af hensyn til sikkerheden for fiskeri og søfart skal hvert fartøj mærkes og identificeres i overensstemmelse med Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisationens (FAO) godkendte standardspecifikation for mærkning og identifikation af fiskerfartøjer.
2. Fartøjets navn påføres fartøjets forstavn og agterstavn med klart læselige latinske bogstaver.
3. Fartøjer, der ikke viser deres navn og radiokaldesignal eller signalbogstaver på den foreskrevne måde, kan eskorteres til en havn i Salomonøerne for yderligere undersøgelser.
4. Operatøren skal sørge for, at den internationale nød- og kaldefrekvens 2 182 kHz (HF) eller den internationale sikkerheds- og kaldefrekvens 156,8 Mhz (kanal 16, VHF-FM) løbende overvåges for at lette kommunikationen med regeringens myndigheder for fiskeriforvaltning, -overvågning og -håndhævelse.
5. Operatøren sikrer, at der er en ny og ajourført udgave af den internationale signalkode (INTERCO) om bord, og at den altid er tilgængelig.

KAPITEL VIII

KOMMUNIKATION MED SALOMONØERNES INSPEKTIONSSKIBE

Ved kommunikation mellem de tilladte fartøjer og regeringens inspektionsskibe anvendes følgende internationale signalkoder:

International signalkode — Betydning:

- L Stands øjeblikkeligt
- SQ3 Stands eller sæt farten ned; jeg ønsker at stige ombord på Deres fartøj
- QN Læg Deres fartøj langs styrbordssiden af vores fartøj
- QN1 Læg Deres fartøj langs bagbordssiden af vores fartøj
- TD2 Er De et fiskerfartøj?
- C Ja
- N Nej
- QR Vi kan ikke lægge vores fartøj langs Deres fartøj
- QP Vi vil lægge vores fartøj langs Deres fartøj

KAPITEL IX

OVERVÅGNING

1. Europa-Kommissionen fører en ajourført liste over de fartøjer, som har fået udstedt fiskerilicens efter bestemmelserne i denne protokol. Denne liste meddeles Salomonøernes fiskerikontrolmyndigheder, så snart den er opstillet, og derefter hver gang den ajourføres.
2. EF-fartøjerne kan opføres på den liste, der er omhandlet i foregående punkt, straks efter modtagelse af meddelelse om betaling af det forskud, der er omhandlet i kapitel I, afsnit 2, punkt 3, i dette bilag. I så fald kan rederen anmode om at få en bekræftet kopi af denne liste, som så skal medføres om bord i stedet for fiskerilicensen, indtil der er udstedt en fiskerilicens.

3. *Indsejling i og udsejling af zonen*
 - 3.1. EF-fartøjer skal mindst 24 timer før de agter at sejle ind i eller forlade Salomonøernes fiskerizone, underrette statssekretæren herom. Så snart fartøjerne sejler ind i Salomonøernes fiskerizone, skal de underrette statssekretæren herom pr. fax, e-mail eller radio.
 - 3.2. Ved meddelelse om udsejling oplyser hvert fartøj endvidere, hvilken position det befinder sig på, hvor store fangster det har om bord, og hvilke arter det drejer sig om. Underretningen skal helst foregå pr. fax eller, for fartøjer uden telefax, pr. e-mail eller radio.
 - 3.3. Hvis et fartøj afsløres i at fiske, uden at det har underrettet statssekretæren herom, betragtes det som et fartøj uden licens.
 - 3.4. Faxnummer, telefonnummer og e-mail-adresse skal også meddeles ved fiskerilicensens udstedelse.
4. *Kontrolprocedurer*
 - 4.1. Førerne af EF-fartøjer, der fisker i Salomonøernes fiskerizone, skal tillade, at tjenestemænd fra Salomonøerne med ansvar for fiskeriinspektion og -kontrol kommer om bord, og skal hjælpe dem med at komme om bord og bistå dem i deres arbejde.
 - 4.2. Tjenestemændene må ikke opholde sig om bord længere end nødvendigt for at udføre deres opgaver.
 - 4.3. Efter hver inspektion udstedes der en attest til fartøjets fører.
5. *Opbringning af fiskerifartøjer*
 - 5.1. Statssekretæren underretter Europa-Kommissionens delegation inden 48 timer, hvis et EF-fartøj opbringes i Salomonøernes fiskerizone, eller hvis det idømmes sanktioner.
 - 5.2. Europa-Kommissionens delegation modtager samtidig en kort rapport om omstændighederne ved og årsagerne til opbringningen.
6. *Opbringningsrapport*
 - 6.1. Efter at fiskerikontrolløren har optaget rapport, underskriver fartøjets fører rapporten.
 - 6.2. En sådan underskrift indskrænker ikke de rettigheder og det forsvar, fartøjsføreren kan gøre gældende i forbindelse med den påståede overtrædelse.
 - 6.3. Føreren skal sejle sit fartøj til en havn, som fiskerikontrolløren har udpeget. Ved mindre overtrædelser kan statssekretæren give det opbragte fartøj tilladelse til at fortsætte fiskeriet.
7. *Samråd ved opbringning*
 - 7.1. Inden der træffes eventuelle foranstaltninger over for fartøjets fører, besætning, last eller udstyr, undtagen foranstaltninger, som skal sikre beviserne for den formodede overtrædelse, holdes der senest én arbejdsdag efter modtagelsen af ovennævnte oplysninger samråd mellem Europa-Kommissionen og statssekretæren, hvori der eventuelt også deltager en repræsentant for den pågældende medlemsstat.
 - 7.2. Under dette samråd udveksler parterne alle relevante dokumenter og oplysninger, som kan bidrage til at klarlægge de faktiske omstændigheder. Rederen eller dennes repræsentant underrettes om resultatet af samrådet og om, hvilke foranstaltninger opbringningen kan resultere i.
8. *Afvikling af opbringningssager*
 - 8.1. Inden en sag om formodet overtrædelse indbringes for domstolene, søges den løst ved en mæglingsprocedure. Proceduren skal være afsluttet senest fire (4) arbejdsdage efter opbringningen.
 - 8.2. I tilfælde af en mæglingsprocedure bestemmes bødestørrelsen efter Salomonøernes lovgivning.

- 8.3. Kan sagen ikke løses ved en mæglingsprocedure, men må indbringes for en domstol, skal rederen stille en garanti, hvis størrelse fastsættes under hensyntagen til omkostningerne ved opbringningen og størrelsen af de bøder og den erstatning, som de ansvarlige for overtrædelsen kan idømmes. Garantien indbetales på Government Revenue Account No. 0260-002 i Central Bank of Solomon Islands, Honiara.
- 8.4. Bankgarantien kan først frigives, når retssagen er afgjort. Den frigives straks, hvis sagen ender uden domfældelse. Hvis der i tilfælde af domfældelse idømmes en bøde, der er mindre end den stillede sikkerhed, frigiver statssekretæren (finansministeriet) saldoen.
- 8.5. Fartøjet frigives, og besætningen kan forlade havnen:
- når de forpligtelser, som følger af mæglingsproceduren, er opfyldt, eller
 - når den bankgaranti, der er nævnt i punkt 8.3, er stillet, og statssekretæren har godkendt den, i afventning af retsagens afslutning.
9. *Omladning*
- 9.1. EF-fartøjer, som ønsker at omlade fangst i Salomonøernes farvande, skal gøre dette i udpegede havne i Salomonøerne.
- 9.2. Sådanne fartøjers redere skal senest 48 timer i forvejen meddele statssekretæren følgende oplysninger:
- navnet på de omladende fiskerfartøjer
 - navnet på transportfartøjet
 - mængden (i ton) af hver art, der skal omlades
 - omladningsdatoen.
- 9.3. Omladning betragtes som udsejling af Salomonøernes fiskerizone. Fartøjerne skal derfor sende fangstopgørelser til statssekretæren og meddele, om de agter at fortsætte fiskeriet eller forlade Salomonøernes farvande.
- 9.4. Al fangstomladning, der ikke er nævnt i ovenstående punkter, er forbudt i Salomonøernes fiskerizone. Ved overtrædelse af denne bestemmelse, kan overtræderen idømmes sanktioner efter Salomonøernes lovgivning.
10. Førere af EF-fartøjer, der lander eller omlader fangster i en havn i Salomonøerne, skal tillade, at Salomonøernes inspektører kontrollerer sådan landing eller omladning, og lade dem kontrollen. Efter inspektionen udstedes der en attest til fartøjets fører.

Tillæg

1. Licensansøgningskema
 2. Logbog
-

Tillæg 1

FISKERIAFTALE MELLEM EF OG SALOMONØERNE
ANSØGNING OM REGISTRERING og TILLADELSE
Til statssekretæren for
SALOMONØERNES MINISTERIUM FOR FISKERI OG HAVRESSOURCER

VEJLEDNING:

- **Ansøgerne SKAL underskrive og datere ansøgningen; ellers er den ikke gyldig.**
- Ved adresse forstås fuldstændig postadresse.
- Sæt et tydeligt de relevante steder.
- Udelukkende metriske enheder. Anvendes andre systemer, specificeres enhederne.
- Ansøgningen forsynes med et nyt 6 × 8 tommers farvefoto af fartøjet set fra siden, som viser fartøjets navn og registreringsnummer.
- Vedlæg en kopi af *Forum Fisheries Agency's* (FFA) regionale register og FOS-certifikater (FOS — fartøjsovervågnings-systemet).

Hvis fartøjet har været registreret tidligere, gives følgende oplysninger:

Fartøjets tidligere navn _____
 Tidligere registreringsnummer _____
 Tidligere internationalt radiokaldesignal _____

Regionale betingelser:

FFA-registreringsnummer _____
 FFA-FOS registreringsnummer _____
 ALC-type _____

Fartøjsidentifikation:

Fartøjets navn _____
 Fartøjstype: (sæt kryds)
 Notfartøj, der fisker alene Fisketransportskib/køleskib Søgebåd
 Langlinefartøj Bunkringsfartøj Andet _____
 Stang- og linefartøj Notfartøj, der fisker i gruppe _____
 Registreringsland _____ Registreringslandets nummer _____
 Internationalt radiokaldesignal _____

Reder:

Navn _____
 Adresse _____

Operatør/befragter:

Navn _____
 Adresse _____

Fartøjsfører:

Navn _____
 Adresse _____

Fiskeriansvarlig:

Navn _____
 Adresse _____

Fiskeribase(r):

Havn 1/land _____
 Havn 2/land _____
 Havn 3/land _____
 Det godkendte fiskeriområdes flag/stat _____

Nærmere oplysninger om tilladelsen: Sæt kryds ved gyldighedsperiode og angiv foretrukken ikrafttrædelsesdato.

1 år _____
 6 måneder _____
 3 måneder _____
 Andet (specificeres): _____

Fartøjsspecifikationer:

Byggemateriale: Stål Træ Glasfiber Andet (specificeres) _____
 Bygningsår _____ Bruttotonnage _____
 Bygningssted _____ Samlet længde _____
 Besætningens størrelse _____ Hovedmotorernes effekt (angiv måleenhed) _____ Brændstokkapacitet (1 000 l) _____

Frysekapacitet pr. dag (en eller flere):

Metode		Kapacitet (t/dag)	Temperatur (c)
Saltlage (NaCl)	BR <input type="checkbox"/>	_____	_____
Saltlage (CaCl)	CB <input type="checkbox"/>	_____	_____
Luft (luftstrøm)	BF <input type="checkbox"/>	_____	_____
Luft (kølespiral)	RC <input type="checkbox"/>	_____	_____
Andet (specificeres) _____		_____	_____

Lastrumskapacitet (en eller flere):

Metode		Kapacitet (m ³)	Temperatur (c)
Is	IC <input type="checkbox"/>	_____	_____
Kølet havvand	RW <input type="checkbox"/>	_____	_____
Saltlage (NaCl)	BR <input type="checkbox"/>	_____	_____
Saltlage (CaCl)	CB <input type="checkbox"/>	_____	_____
Luft (kølespiral)	RC <input type="checkbox"/>	_____	_____
Andet (specificeres) _____		_____	_____

A, B, C eller D udfyldes:

A. For notfartøjer:

Helikopterregistreringsnummer _____ Nettolængde (m) _____
 Helikoptermodel _____ Nettodybde (m) _____
 Hjælpefartøj:
 Navn 1 _____ Type 1 _____
 Navn 2 _____ Type 2 _____
 Navn 3 _____ Type 3 _____

B. Stangfiskerfartøjer:

Antal automatiske stanganordninger (hvis ingen, skrives 0) _____
 Lagerkapacitet for agn (en eller flere):

Cirkulationsmetode (sæt kryds x)		Kapacitet (m ³)
Naturlig	NN <input type="checkbox"/>	_____
Cirkulation	CR <input type="checkbox"/>	_____
Køle	CR <input type="checkbox"/>	_____

C. For langlinefartøjer:

Gennemsnitligt antal kurve _____ Hovedlinens længde (km) _____
 Gennemsnitligt antal kroge pr. kurv _____
 Hovedlinens materiale _____

D. For hjælpefartøjer:

Aktivitet (en eller flere)
 Køletransportskib Rekognosceringsbåd
 Ankerbåd Forsynings/moderskib
 Andet (specificeres) _____
 Assisterede fiskerfartøjer _____

Jeg erklærer, at ovenstående oplysninger er fuldstændige og korrekte. Jeg er bekendt med, at eventuelle ændringer i ovennævnte oplysninger straks skal rapporteres, og at det i modsat fald kan få konsekvenser for registreringen i FFA's regionale register. Denne ansøgning indgives i overensstemmelse med:

Aftalens navn _____

Aftalens ikrafttrædelsesdato _____

Ansøger:

Reder, befragter eller agent _____ Telefon: _____
 Ansøgerens navn: _____ Fax: _____
 Adresse: _____ E-mail: _____
 Underskrift: _____ Dato: _____

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2006/24/EF

af 15. marts 2006

om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet og om ændring af direktiv 2002/58/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽³⁾ skal medlemsstaterne sikre beskyttelsen af fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandling af personoplysninger, især retten til privatlivets fred, så der sikres fri udveksling af personoplysninger i Fællesskabet.
- (2) I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor ⁽⁴⁾ omsættes principperne i direktiv 95/46/EF til specifikke regler for telesektoren.
- (3) I artikel 5, 6 og 9 i direktiv 2002/58/EF fastsættes de regler, som udbydere af telenet eller -tjenester skal overholde i forbindelse med behandling af trafikdata og lokaliseringsdata, der genereres ved brug af elektroniske kommunikationstjenester. Alle sådanne data skal slettes eller gøres

anonyme, når de ikke længere er nødvendige for fremføringen af kommunikationen, dog ikke de data, der er nødvendige med henblik på debitering af abonnenten og afregning for samtrafik. Hvis der er givet samtykke hertil, kan visse data også behandles med henblik på markedsføring eller levering af tillægstjenester.

- (4) I artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF fastsættes de betingelser, i henhold til hvilke medlemsstaterne kan indskrænke rækkevidden af de rettigheder og forpligtelser, der omhandles i nævnte direktivs artikel 5, artikel 6, artikel 8, stk. 1, 2, 3 og 4, og artikel 9. En sådan indskrænkning skal være nødvendig, passende og forholdsmæssig i et demokratisk samfund af hensyn til den offentlige ro og orden, f.eks. den nationale sikkerhed (dvs. statens sikkerhed), forsvaret, den offentlige sikkerhed, eller forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning i straffesager eller uautoriseret brug af det elektroniske kommunikationssystem.

- (5) Mange medlemsstater har vedtaget lovgivning om tjenesteudbyderes lagring af data med henblik på forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning af strafbare handlinger. Der er store forskelle mellem disse nationale bestemmelser.

- (6) De retlige og tekniske forskelle mellem nationale bestemmelser om lagring af data med henblik på forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning af strafbare handlinger er en hindring for det indre marked for elektronisk kommunikation, idet tjenesteudbydere skal opfylde forskellige krav for så vidt angår de typer trafikdata og lokaliseringsdata, der skal lagres, og for så vidt angår betingelserne for lagring og lagringsperioden.

- (7) I sine konklusioner af 19. december 2002 fremhæver Rådet (retlige og indre anliggender), at den betydelige vækst i de muligheder, der ligger i elektronisk kommunikation har medført, at data vedrørende anvendelsen af elektronisk kommunikation udgør et særdeles vigtigt og brugbart redskab i forebyggelse, efterforskning, afsløring og retsforfølgning af kriminalitet og strafbare handlinger, især organiseret kriminalitet.

(1) Udtalelse afgivet den 19.1.2006 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

(2) Europa-Parlamentets udtalelse af 14.12.2005 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 21.2.2006.

(3) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31. Ændret ved forordning (EF) nr. 1882/2003 (EUT L 284 af 31.10.2003, s. 1).

(4) EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.

- (8) I erklæringen om bekæmpelse af terrorisme, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 25. marts 2004, blev Rådet pålagt at behandle foranstaltninger vedrørende opstilling af regler for tjenesteudbyderes lagring af kommunikationsdata.

- (9) Ifølge artikel 8 i konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (den europæiske menneskerettighedskonvention) har enhver ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin korrespondance. Offentlige myndigheder må kun gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, hvis det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til bl.a. den nationale sikkerhed og den offentlige tryghed for at forebygge uro eller forbrydelse eller for at beskytte andres rettigheder og friheder. Da lagring af data har vist sig at være et sådant nødvendigt og effektivt efterforskningsredskab for retshåndhævelsen i flere medlemsstater, herunder navnlig i alvorlige sager som organiseret kriminalitet og terrorisme, er det nødvendigt at sikre, at de lagrede data er tilgængelige i forbindelse med håndhævelsen af loven i en vis periode på de vilkår, der er fastsat i dette direktiv. Vedtagelsen af et instrument til lagring af data, der er i overensstemmelse med kravene i artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention, er således en nødvendig foranstaltning.
- (10) Den 13. juli 2005 bekræftede Rådet på ny i sin erklæring om fordømmelse af terroristangrebene i London, at det er nødvendigt snarest muligt at vedtage fælles foranstaltninger vedrørende lagring af telekommunikationsdata.
- (11) Det er i undersøgelser blevet påvist, og medlemsstaterne har praktisk erfaring for, at trafikdata og lokaliseringsdata har stor betydning i efterforskning, afsløring og retsforfølgning af strafbare handlinger, og det er derfor nødvendigt på europæisk plan at sikre, at data, som genereres eller behandles af udbydere af elektronisk kommunikation, når de tilbyder offentlige elektroniske kommunikationstjenester eller offentlige kommunikationsnet, lagres i en vis periode på de i dette direktiv fastsatte betingelser.
- (12) Artikel 15, stk. 1, i direktiv 2002/58/EF vil fortsat finde anvendelse for data, herunder data om forgæves opkaldsforsøg, der ikke udtrykkelig kræves lagret i henhold til nærværende direktiv og dermed falder uden for dets anvendelsesområde, samt for lagring til andre, herunder retlige, formål end dem, der er omfattet af nærværende direktiv.
- (13) Dette direktiv vedrører kun data, der genereres eller behandles som følge af en kommunikation eller en kommunikationstjeneste, og således ikke data, der udgør indholdet af den kommunikerede information. Lagring af data bør ske på en måde, så man undgår at lagre data mere end én gang. Data genereret eller behandlet i forbindelse med levering af de pågældende kommunikationstjenester refererer til tilgængelige data. Specielt kan pligten til at lagre data begrænses til kun at gælde udbydernes egne eller netudbydernes tjenester, når de lagrer data vedrørende internet, e-mail eller telefoni via internettet.
- (14) Elektronisk kommunikationsteknologi er under hastig forandring, og de kompetente myndigheders legitime behov kan ændre sig. Med henblik på rådgivning og på at tilskynde til udveksling af erfaringer med den bedste praksis vil Kommissionen oprette en gruppe, som skal bestå af medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder, sammenslutninger af virksomheder fra telesektoren, repræsentanter for Europa-Parlamentet og databeskyttelsesmyndighederne, herunder Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.
- (15) Direktiv 95/46/EF og direktiv 2002/58/EF finder fuld anvendelse på data, der lagres i overensstemmelse med nærværende direktiv. Artikel 30, stk. 1, litra c), i direktiv 95/46/EF indeholder et krav om høring af den gruppe vedrørende beskyttelse af personer i forbindelse med behandling af personoplysninger, der er nedsat i henhold til artikel 29 i samme direktiv.
- (16) De forpligtelser, der i medfør af artikel 6 i direktiv 95/46/EF påhviler tjenesteudbydere med hensyn til foranstaltninger til at sikre datakvaliteten samt deres forpligtelser i medfør af artikel 16 og 17 i nævnte direktiv med hensyn til foranstaltninger til at sikre fortrolighed og behandlingssikkerhed, finder fuldt ud anvendelse på data, der lagres i overensstemmelse med nærværende direktiv.
- (17) Det er vigtigt, at medlemsstaterne træffer lovgivningsmæssige foranstaltninger til at sikre, at data, der lagres i henhold til dette direktiv, kun udleveres til de kompetente nationale myndigheder i overensstemmelse med national lovgivning og under fuld overholdelse af de berørte personers grundlæggende rettigheder.
- (18) Det bør i denne forbindelse erindres, at artikel 24 i direktiv 95/46/EF pålægger medlemsstaterne at fastsætte sanktioner for overtrædelse af de bestemmelser, der vedtages til gennemførelse af nævnte direktiv. Artikel 15, stk. 2, i direktiv 2002/58/EF pålægger den samme forpligtelse for så vidt angår nationale bestemmelser, der vedtages i medfør af direktiv 2002/58/EF. Efter Rådets rammeafgørelse 2005/222/RIA af 24. februar 2005 om angreb på informationssystemer ⁽¹⁾ skal det gøres strafbart forsætligt at skaffe sig uretmæssig adgang til et informationssystem og til de data, det indeholder.
- (19) Den ret, som enhver person, der har lidt skade som følge af en ulovlig behandlingsprocedure eller enhver anden handling, der er uforenelig med de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af direktiv 95/46/EF, har til erstatning i medfør af artikel 23 i nævnte direktiv, gælder også i tilfælde af ulovlig behandling af personoplysninger i henhold til nærværende direktiv.

⁽¹⁾ EUT L 69 af 16.3.2005, s. 67.

- (20) Europarådets konvention om it-kriminalitet fra 2001 og Europarådets konvention om beskyttelse af individet i forbindelse med automatisk behandling af personlige data fra 1981 dækker også data, der lagres i overensstemmelse med dette direktiv.
- (21) Målene for dette direktiv, nemlig at harmonisere udbydernes pligt til at lagre visse data og sikre, at disse data gøres tilgængelige i forbindelse med efterforskning, afsløring og retsforfølgning af alvorlige forbrydelser som defineret af de enkelte medlemsstater i deres nationale lovgivning, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af direktivets omfang og virkninger bedre gennemføres på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (22) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender. Dette direktiv tilstræber sammen med direktiv 2002/58/EF navnlig at sikre, at de grundlæggende rettigheder overholdes i fuldt omfang, herunder at privatlivets fred og borgernes ret til kommunikation respekteres, samt at der sørges for beskyttelse af personoplysninger jf. artikel 7 og 8 i charteret.
- (23) Da de forpligtelser, der påhviler udbydere af offentlige elektroniske kommunikationstjenester, bør være forholdsmæssige, fastsætter dette direktiv kun et krav om, at de lagrer data, der genereres eller behandles, når de leverer deres kommunikationstjenester. For så vidt sådanne data ikke genereres eller behandles af disse udbydere, er der ingen forpligtelse til at lagre dem. Dette direktiv har ikke til formål at harmonisere teknologien for lagring af data, og valget af denne teknologi må træffes på nationalt plan.
- (24) I overensstemmelse med punkt 34 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning ⁽¹⁾ tilskyndes medlemsstaterne til, i egen og Fællesskabets interesse, at udarbejde og offentliggøre deres egne oversigter, der så vidt muligt viser overensstemmelsen mellem dette direktiv og gennemførelsesforanstaltningerne.
- (25) Dette direktiv finder anvendelse uanset medlemsstaternes beføjelser til at træffe lovgivningsmæssige foranstaltninger vedrørende retten til adgang til og anvendelse af data for de af dem udpegede nationale myndigheder. Spørgsmål om adgangen til de data, som de nationale offentlige myndigheder lagrer i henhold til dette direktiv, til aktiviteter, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, første led, i direktiv 95/46/EF, falder uden for fællesskabslovgivningens rammer. De kan derimod være underlagt nationale love eller

foranstaltninger i medfør af afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union. Sådanne love eller foranstaltninger skal altid fuldt ud respektere de grundlæggende frihedsrettigheder, der følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner, og som er sikret i den europæiske menneskerettighedskonvention. Ifølge Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols fortolkning af artikel 8 i den europæiske menneskerettighedskonvention skal offentlige myndigheders indgreb i privatlivets fred overholde krav om nødvendighed og proportionalitet og skal derfor tjene nærmere angivne, eksplicitte og lovlige formål og udøves på en måde, der er passende og relevant, og som står i et rimeligt forhold til indgrebets formål —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål og anvendelsesområde

1. Formålet med dette direktiv er at harmonisere medlemsstaternes bestemmelser om de pligter, der er pålagt udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller af et offentligt kommunikationsnet, for så vidt angår lagring af visse data, der genereres eller behandles af dem, med henblik på at sikre, at der er adgang til disse data i forbindelse med efterforskning, afsløring og retsforfølgning af grov kriminalitet som defineret af de enkelte medlemsstater i deres nationale lovgivning.
2. Dette direktiv finder anvendelse på trafikdata og lokaliseringsdata vedrørende både juridiske og fysiske personer og på lignende data, der er nødvendige for at identificere abonnenten eller den registrerede bruger. Direktivet finder ikke anvendelse på indholdet af elektroniske kommunikationer, herunder oplysninger der er indhentet over et elektronisk kommunikationsnet.

Artikel 2

Definitioner

1. I dette direktiv anvendes definitionerne i direktiv 95/46/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet) ⁽²⁾ og i direktiv 2002/58/EF.
2. I dette direktiv forstås ved
 - a) »data«: trafikdata, lokaliseringsdata og lignende data, der er nødvendige for at identificere abonnenten eller brugeren

⁽¹⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33.

- b) »bruger«: enhver juridisk eller fysisk person, der anvender en offentligt tilgængelig elektronisk kommunikationstjeneste til privat eller forretningsmæssig brug uden nødvendigvis at have abonneret på tjenesten
- c) »telefonitjeneste«: opkald (herunder taleopkald, voice mail, konferenceopkald eller dataopkald), supplerende tjenester (herunder viderestilling og omstilling) samt besked- og multimedietjenester (herunder SMS-, EMS- og MMS-tjenester)
- d) »brugeridentitet«: en entydig identifikator, der tildeles en person, når vedkommende tegner abonnement eller lader sig registrere som bruger af en internetadgang eller internetkommunikationstjeneste
- e) »celle-ID«: identiteten på den celle, hvorfra et mobiltelefonopkald kommer, eller hvor det afsluttes
- f) »forgæves opkaldsforsøg«: telefonopkald, hvor der opnås forbindelse, men som ikke besvares, eller hvor netværkssystemet har grebet ind.

Artikel 3

Pligt til at lagre data

1. Uanset artikel 5, 6 og 9 i direktiv 2002/58/EF vedtager medlemsstaterne foranstaltninger til at sikre, at de i artikel 5 i nærværende direktiv nævnte data, som genereres eller behandles af udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller af et offentligt kommunikationsnet inden for deres jurisdiktion, når de leverer de pågældende kommunikationstjenester, lagres i overensstemmelse med bestemmelserne i nærværende direktiv.

2. Den i stk. 1 nævnte forpligtelse til lagring inkluderer den lagring af data, der er angivet i artikel 5, i forbindelse med forgæves opkaldsforsøg, hvor de pågældende data genereres eller behandles og lagres (for så vidt angår telefonidata) eller logges (for så vidt angår internetdata) af udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller af et offentligt kommunikationsnet inden for den pågældende medlemsstats jurisdiktion, når de leverer de pågældende kommunikationstjenester. Der stilles ikke i dette direktiv krav om lagring af data vedrørende opkald, hvor der ikke opnås forbindelse.

Artikel 4

Adgang til data

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at data, der lagres i overensstemmelse med dette direktiv, kun udleveres til de kompetente nationale myndigheder i særlige sager og i overensstemmelse med national lovgivning. Hver medlemsstat fastsætter

i sin nationale lovgivning den procedure, der skal følges, og de betingelser, der skal være opfyldt for at få adgang til lagrede data i overensstemmelse med kravet om nødvendighed og proportionalitet, under hensyn til de relevante bestemmelser i EU-retten og folkeretten, herunder navnlig den europæiske menneskerettighedskonvention, således som den er fortolket af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Artikel 5

Kategorier af data, der skal lagres

1. Medlemsstaterne sikrer, at følgende kategorier af data lagres i medfør af nærværende direktiv:
 - a) data, der er nødvendige for at spore og identificere kilden til en kommunikation:
 - 1) for så vidt angår fastnettelefoni og mobiltelefoni:
 - i) A-nummeret
 - ii) navn og adresse på abonnenten eller den registrerede bruger
 - 2) for så vidt angår internetadgang og e-mail og telefoni via internettet:
 - i) tildelt brugeridentitet
 - ii) den brugeridentitet og det telefonnummer, som er tildelt kommunikationer, der indgår i et offentligt telefonnet
 - iii) navn og adresse på den abonnent eller registrerede bruger, til hvem en internetprotokol-adresse (IP-adresse), en brugeridentitet eller et telefonnummer var tildelt på kommunikationstidspunktet
 - b) data, der er nødvendige for at fastslå en kommunikationsbestemmelsessted:
 - 1) for så vidt angår fastnettelefoni og mobiltelefoni:
 - i) det eller de valgte numre (B-nummeret/-numrene) og, hvis der er tale om supplerende tjenester såsom viderestilling og omstilling, det eller de numre, som opkaldet ledes videre til
 - ii) navn og adresse på abonnent(en)(erne) eller de(n) registrerede bruger(e)

- 2) for så vidt angår e-mail og telefoni via internettet:
- i) brugeridentitet eller telefonnummer på den modtager, som et internettelefonopkald er rettet til
 - ii) navn og adresse på abonnent(en)(erne) eller de(n) registrerede bruger(e) og brugeridentitet på den modtager, som kommunikation er rettet til
- c) data, der er nødvendige for at fastslå en kommunikations dato, klokkeslæt og varighed:
- 1) for så vidt angår fastnettelefoni og mobiltelefoni: dato og klokkeslæt for kommunikationens begyndelses- og sluttidspunkt
 - 2) for så vidt angår internetadgang og e-mail og telefoni via internettet:
 - i) dato og klokkeslæt for ind- og udlogning af internetadgangstjenester baseret på en bestemt tidszone og den dynamiske eller statiske IP-adresse, som udbyderen af internetadgangstjenesten har tildelt en kommunikation, samt brugeridentitet på abonnenten eller den registrerede bruger
 - ii) dato og klokkeslæt for ind- og udlogning af e-mail-tjeneste og telefonitjenester på internettet baseret på en bestemt tidszone
- d) data, der er nødvendige for at identificere kommunikationens type:
- 1) for så vidt angår fastnettelefoni og mobiltelefoni: den anvendte telefontjeneste
 - 2) for så vidt angår e-mail og telefoni via internettet: den anvendte internettjeneste
- e) data, der er nødvendige for at identificere brugernes kommunikationsudstyr eller det, der fremstår som værende deres udstyr:
- 1) for så vidt angår fastnettelefoni: A-nummeret og B-nummeret
 - 2) for så vidt angår mobiltelefoni:
 - i) A-nummeret og B-nummeret
 - ii) A-abonnentens IMSI-nummer (international mobilabonnents identitet)
 - iii) A-abonnentens IMEI-nummer (internationalt mobiludstyrs identitet)
- iv) B-abonnentens IMSI-nummer
- v) B-abonnentens IMEI-nummer
- vi) ved forudbetalte anonyme tjenester dato og tidspunkt for første aktivering af tjenesten og den lokaliseringsskode (celle-ID), hvorfra aktiveringen blev foretaget
- 3) for så vidt angår internetadgang og e-mail og telefoni via internettet:
- i) A-nummeret med henblik på dial-up-adgang
 - ii) den digitale abonnentlinje (DSL) eller andet endepunkt for kommunikationens ophavsmand
- f) data, der er nødvendige for at foretage en lokalisering af mobilt udstyr:
- 1) lokaliseringsskoden (celle-ID) ved kommunikationens begyndelse
 - 2) data, der med henvisning til deres celle-ID viser cellernes geografiske lokalisering i den periode, hvori der lagres kommunikationsdata.
2. Data, der afslører indholdet af kommunikationen, kan ikke lagres i medfør af dette direktiv.

Artikel 6

Lagringsperioder

Medlemsstaterne sørger for, at de i artikel 5 omhandlede kategorier af data lagres i mindst seks måneder og højst to år fra datoen for kommunikationen.

Artikel 7

Databeskyttelse og datasikkerhed

Med forbehold af bestemmelser vedtaget i medfør af direktiv 95/46/EF og direktiv 2002/58/EF skal hver medlemsstat sikre, at udbydere af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller af et offentligt kommunikationsnet som et minimum respekterer følgende datasikkerhedsprincipper for data, der lagres i overensstemmelse med nærværende direktiv:

- a) de lagrede data skal være af samme kvalitet og være omfattet af den samme sikkerhed og beskyttelse som de data, der findes på nettet

- b) dataene skal være omfattet af de fornødne tekniske og organisatoriske foranstaltninger, så de er beskyttet mod hændelig eller ulovlig tilintetgørelse eller hændeligt tab, mod forringelse, ubeføjet eller ulovlig lagring, behandling, adgang eller udbredelse
- c) dataene skal være omfattet af de fornødne tekniske og organisatoriske foranstaltninger, så det sikres, at kun særligt autoriserede personer får adgang til dataene,
- og
- d) dataene skal tilintetgøres ved udløbet af lagringstiden, bortset fra data, der har været givet adgang til, og som er blevet gemt.

Artikel 8

Krav til lagringen af data

Medlemsstaterne sørger for, at de i artikel 5 nævnte data lagres i overensstemmelse med dette direktiv på en sådan måde, at de lagrede data og alle andre nødvendige oplysninger vedrørende disse data kan fremsendes uden unødigt forsinkelse til de kompetente myndigheder på disses anmodning.

Artikel 9

Tilsynsmyndighed

- Hver medlemsstat udpeger en eller flere offentlige myndigheder, der har til opgave på dens område at påse overholdelsen af de bestemmelser om de lagrede datas sikkerhed, som medlemsstaten vedtager i medfør af artikel 7. Disse myndigheder kan være de samme myndigheder som dem, der er nævnt i artikel 28 i direktiv 95/46/EF.
- De i stk. 1 nævnte myndigheder handler i fuld uafhængighed i forbindelse med udførelsen af det i samme stykke omhandlede tilsyn.

Artikel 10

Statistikker

- Medlemsstaterne sørger for, at der årligt tilsendes Kommissionen statistikker om lagring af data, der er behandlet i forbindelse med levering af offentlige elektroniske kommunikationstjenester. Statistikkerne skal indeholde oplysninger om
 - de tilfælde, hvor der er sendt data til de kompetente myndigheder i overensstemmelse med gældende national ret
 - tidsrummet mellem den dato, hvor dataene blev lagret, og den dato, hvor den kompetente myndighed anmodede om udlevering af dataene

— de tilfælde, hvor anmodninger om data ikke kunne efterkommes.

- Statistikkerne må ikke indeholde personoplysninger.

Artikel 11

Ændring af direktiv 2002/58/EF

I artikel 15 i direktiv 2002/58/EF indsættes følgende stykke:

»1a. Stk. 1 finder ikke anvendelse på data, der udtrykkelig kræves lagret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/24/EF af 15. marts 2006 om lagring af data genereret eller behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester eller elektroniske kommunikationsnet (*) til de formål, der er omhandlet i nævnte direktivs artikel 1, stk. 1.

(*) EUT L 105 af 13.4.2006, s. 54.«

Artikel 12

Fremtidige foranstaltninger

- En medlemsstat, der står over for særlige omstændigheder, som berettiger til en forlængelse i en begrænset periode af den i artikel 6 omhandlede længste lagringsperiode, kan træffe de nødvendige foranstaltninger. Medlemsstaten underretter straks Kommissionen herom og informerer de øvrige medlemsstater om de foranstaltninger, der er truffet i medfør af denne artikel, og angiver grundene til, at de indføres.
- Kommissionen godkender eller afviser inden seks måneder efter den i stk. 1 omhandlede meddelelse de påtænkte nationale foranstaltninger efter at have forvissat sig om, at de ikke udgør et middel til vilkårlig forskelsbehandling eller en skjult begrænsning af samhandelen mellem medlemsstaterne, eller om de udgør en hindring for det indre markeds funktion. Hvis Kommissionen ikke har truffet afgørelse inden for dette tidsrum, betragtes de nationale foranstaltninger som godkendt.
- Hvis en medlemsstats nationale foranstaltninger, der afviger fra bestemmelserne i dette direktiv, godkendes, jf. stk. 2, kan Kommissionen undersøge, om den skal foreslå en tilpasning af dette direktiv.

Artikel 13

Retsmidler, ansvar og sanktioner

- Hver medlemsstat træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de nationale foranstaltninger til gennemførelse af kapitel III i direktiv 95/46/EF om retsmidler, ansvar og sanktioner er iværksat i fuldt omfang for så vidt angår behandling af data i henhold til nærværende direktiv.

2. Hver medlemsstat træffer navnlig de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at forsættelig adgang til eller overførsel af data lagret i overensstemmelse med dette direktiv, som ikke er tilladt i henhold til national lovgivning vedtaget i medfør af dette direktiv, pålægges sanktioner, herunder administrative eller strafferetlige sanktioner, der er effektive, forholdsmæssige og har afskrækkende virkning.

Artikel 14

Evaluerings

1. Senest den 15. september 2010 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en evaluering af dette direktivs anvendelse og dets virkning på de økonomiske aktører og forbrugere under hensyntagen til den videre udvikling, der er sket inden for elektronisk kommunikationsteknologi, og de statistiske oplysninger, der er tilsendt Kommissionen i medfør af artikel 10, med henblik på at fastslå, om det er nødvendigt at ændre dette direktivs bestemmelser, særlig for så vidt angår listen over data i artikel 5 og de lagringsperioder, der er fastsat i artikel 6. Resultaterne af evalueringen offentliggøres.

2. Med dette for øje gennemgår Kommissionen alle bemærkninger, der meddeles den af medlemsstaterne eller af den gruppe, der er nedsat i henhold til artikel 29 i direktiv 95/46/EF.

Artikel 15

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 15. september 2007. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Indtil den 15. marts 2009 kan enhver medlemsstat udsætte gennemførelsen af dette direktiv for så vidt angår lagring af kommunikationsdata vedrørende internetadgang, e-mail og telefoni via internettet. Enhver medlemsstat, der ønsker at anvende dette stykke, skal i form af en erklæring give Rådet og Kommissionen meddelelse herom ved vedtagelsen af direktivet. Erklæringen offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 16

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 17

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 15. marts 2006.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BORRELL FONTELLES
Formand

På Rådets vegne
H. WINKLER
Formand

Erklæring fra Nederlandene**ad artikel 15, stk. 3, i direktiv 2006/24/EF**

Med hensyn til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om lagring af data behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentlige elektroniske kommunikationstjenester og om ændring af direktiv 2002/58/EF vil Nederlandene gøre brug af muligheden for at udsætte direktivets gennemførelse for så vidt angår lagring af kommunikationsdata vedrørende internetadgang, e-mail og telefoni via internettet i indtil 18 måneder efter direktivets ikrafttræden.

Erklæring fra Østrig**ad artikel 15, stk. 3, i direktiv 2006/24/EF**

Østrig erklærer, at det vil udsætte gennemførelsen af dette direktiv for så vidt angår lagring af kommunikationsdata vedrørende internetadgang, e-mail og telefoni via internettet i 18 måneder efter datoen i artikel 15, stk. 1.

Erklæring fra Estland**ad artikel 15, stk. 3, i direktiv 2006/24/EF**

I overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om lagring af data behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentlige elektroniske kommunikationstjenester og om ændring af direktiv 2002/58/EF erklærer Estland hermed, at det agter at gøre brug af dette stykke og udsætte direktivets gennemførelse for så vidt angår lagring af kommunikationsdata vedrørende internetadgang, e-mail og telefoni via internettet i indtil 36 måneder efter direktivets vedtagelse.

Erklæring fra Det Forenede Kongerige**ad artikel 15, stk. 3, i direktiv 2006/24/EF**

Det Forenede Kongerige erklærer i overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, i direktiv om lagring af data behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentlige elektroniske kommunikationstjenester og om ændring af direktiv 2002/58/EF, at det vil udsætte gennemførelsen af dette direktiv for så vidt angår lagring af kommunikationsdata vedrørende internetadgang, e-mail og telefoni via internettet.

Erklæring fra Cypern**ad artikel 15, stk. 3, i direktiv 2006/24/EF**

Republikken Cypern erklærer, at den udsætter gennemførelsen af dette direktiv for så vidt angår lagring af kommunikationsdata vedrørende internetadgang, e-mail og telefoni via internettet indtil den dato, der er fastsat i artikel 15, stk. 3.

Erklæring fra Den Helleniske Republik**ad artikel 15, stk. 3, i direktiv 2006/24/EF**

Grækenland erklærer, at det i henhold til artikel 15, stk. 3, vil udsætte gennemførelsen af dette direktiv for så vidt angår lagring af kommunikationsdata vedrørende internetadgang, e-mail og telefoni via internettet i 18 måneder efter udløbet af perioden i artikel 15, stk. 1.

Erklæring fra Storhertugdømmet Luxembourg**ad artikel 15, stk. 3, i direktiv 2006/24/EF**

Storhertugdømmet Luxembourgs regering erklærer i overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, i direktivet om lagring af data behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentlige elektroniske kommunikationstjenester og om ændring af direktiv 2002/58/EF, at den agter at henholde sig til artikel 15, stk. 3, i nævnte direktiv for at kunne udsætte direktivets gennemførelse for så vidt angår lagring af kommunikationsdata vedrørende internetadgang, e-mail og telefoni via internettet.

Erklæring fra Slovenien**ad artikel 15, stk. 3, i direktiv 2006/24/EF**

Slovenien tilslutter sig den gruppe af medlemsstater, der har fremsat en erklæring i henhold til artikel 15, stk. 3, i »Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om lagring af data behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentlige elektroniske kommunikationstjenester« om at udsætte direktivets gennemførelse i 18 måneder for så vidt angår lagring af kommunikationsdata vedrørende internetadgang, e-mail og telefoni via internettet.

Erklæring fra Sverige**ad artikel 15, stk. 3, i direktiv 2006/24/EF**

I overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, ønsker Sverige at have mulighed for at udsætte dette direktivs gennemførelse for så vidt angår kommunikationsdata vedrørende internetadgang, e-mail og telefoni via internettet.

Erklæring fra Republikken Litauen**ad artikel 15, stk. 3, i direktiv 2006/24/EF**

I henhold til artikel 15, stk. 3, i udkastet til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om lagring af data behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentlige elektroniske kommunikationstjenester og om ændring af direktiv 2002/58/EF (herefter benævnt »direktivet«) erklærer Republikken Litauen, at den, når direktivet er blevet vedtaget, vil udsætte gennemførelsen af det for så vidt angår lagring af kommunikationsdata vedrørende internetadgang, e-mail og telefoni via internettet i den periode, der er omhandlet i artikel 15, stk. 3.

Erklæring fra Republikken Letland**ad artikel 15, stk. 3, i direktiv 2006/24/EF**

Letland erklærer i overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, i direktiv 2006/24/EF af 15. marts 2006 om lagring af data behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentlige elektroniske kommunikationstjenester og om ændring af direktiv 2002/58/EF, at det udsætter gennemførelsen af direktivet for så vidt angår lagring af kommunikationsdata vedrørende internetadgang, e-mail og telefoni via internettet indtil den 15. marts 2009.

Erklæring fra Den Tjekkiske Republik**ad artikel 15, stk. 3, i direktiv 2006/24/EF**

I henhold til artikel 15, stk. 3, erklærer Den Tjekkiske Republik hermed, at den udsætter gennemførelsen af direktivet for så vidt angår lagring af kommunikationsdata vedrørende internetadgang, e-mail og telefoni via internettet indtil 36 måneder efter direktivets vedtagelse.

Erklæring fra Belgien**ad artikel 15, stk. 3, i direktiv 2006/24/EF**

Belgien erklærer, at det i overensstemmelse med den mulighed, der er omhandlet i artikel 15, stk. 3, vil udsætte gennemførelsen af dette direktiv for så vidt angår lagring af kommunikationsdata vedrørende internetadgang, e-mail og telefoni via internettet i 36 måneder efter direktivets vedtagelse.

Erklæring fra Republikken Polen**ad artikel 15, stk. 3, i direktiv 2006/24/EF**

Polen erklærer hermed, at det agter at gøre brug af muligheden i artikel 15, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om lagring af data behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentlige elektroniske kommunikationstjenester og om ændring af direktiv 2002/58/EF, og udsætte direktivets gennemførelse for så vidt angår lagring af kommunikationsdata vedrørende internetadgang, e-mail og telefoni via internettet i 18 måneder efter datoen i artikel 15, stk. 1.

Erklæring fra Finland**ad artikel 15, stk. 3, i direktiv 2006/24/EF**

I overensstemmelse med artikel 15, stk. 3, i direktivet om lagring af data behandlet i forbindelse med tilvejebringelse af offentlige elektroniske kommunikationstjenester og om ændring af direktiv 2002/58/EF, erklærer Finland, at det vil udsætte gennemførelsen af dette direktiv for så vidt angår lagring af kommunikationsdata vedrørende internetadgang, e-mail og telefoni via internettet.

Erklæring fra Tyskland**ad artikel 15, stk. 3, i direktiv 2006/24/EF**

Tyskland forbeholder sig at udsætte gennemførelsen af dette direktiv for så vidt angår lagring af kommunikationsdata vedrørende internetadgang, telefoni og e-mail via internettet i 18 måneder efter datoen i artikel 15, stk. 1.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2028/2004 af 16. november 2004 om ændring af forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter

(Den Europæiske Unions Tidende L 352 af 27. november 2004)

- 1) Side 4, nr. 5), litra f) (erstatning af artikel 10, stk. 4, i forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000), andet punktum:

I stedet for: »Grundlaget for momsindtægterne i en medlemsstat, på hvilket ovennævnte sats anvendes, kan dog ikke overstige den procentdel af landets BNI, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, i afgørelse 2000/597/EF, Euratom, jf. denne artikels stk. 7, første punktum.«

læses: »Grundlaget for momsindtægterne i en medlemsstat, på hvilket ovennævnte sats anvendes, kan dog ikke overstige den procentdel af landets BNI, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, litra c), i afgørelse 2000/597/EF, Euratom, jf. denne artikels stk. 7, første punktum.«

- 2) Side 5, nr. 7) (erstatning af artikel 11 i forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000), stk. 2, første afsnit:

I stedet for: »2. For medlemsstaterne af Den Økonomiske og Monetære Union er rentesatsen lig med den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine refinansieringstransaktioner ...«

læses: »2. For medlemsstaterne af Den Økonomiske og Monetære Union er rentesatsen lig med den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner ...«

- 3) Side 7, nr. 16) (tilføjelse af afsnit IX med artikel 21a til forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000):

I stedet for: »Artikel 21a

Den sats, der er fastsat i artikel 11 i nærværende forordning, finder anvendelse ved beregningen af morarenter også i de tilfælde, hvor forfaldsdatoen indtræder inden udgangen af den måned, hvor Rådets forordning (EF) nr. 2028/2004 af 16. november 2004 om ændring af forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (*) træder i kraft.

(*) EUT L 352 af 27.11.2004, s. 1.«

læses: »Artikel 21a

Den sats, der er fastsat i artikel 11 i nærværende forordning i den udgave, der fandt anvendelse, inden Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2028/2004 af 16. november 2004 om ændring af forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (*) trådte i kraft, finder anvendelse ved beregningen af morarenter også i de tilfælde, hvor forfaldsdatoen indtræder inden udgangen af den måned, hvori nævnte forordning (EF, Euratom) nr. 2028/2004 træder i kraft.

(*) EUT L 352 af 27.11.2004, s. 1.«

**Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/35/EF af 7. september 2005 om forurening fra skibe
og om indførelse af sanktioner for overtrædelser**

(Den Europæiske Unions Tidende L 255 af 30. september 2005)

Side 11, under titlen, indsættes følgende:

»(EØS-relevant tekst)«.
